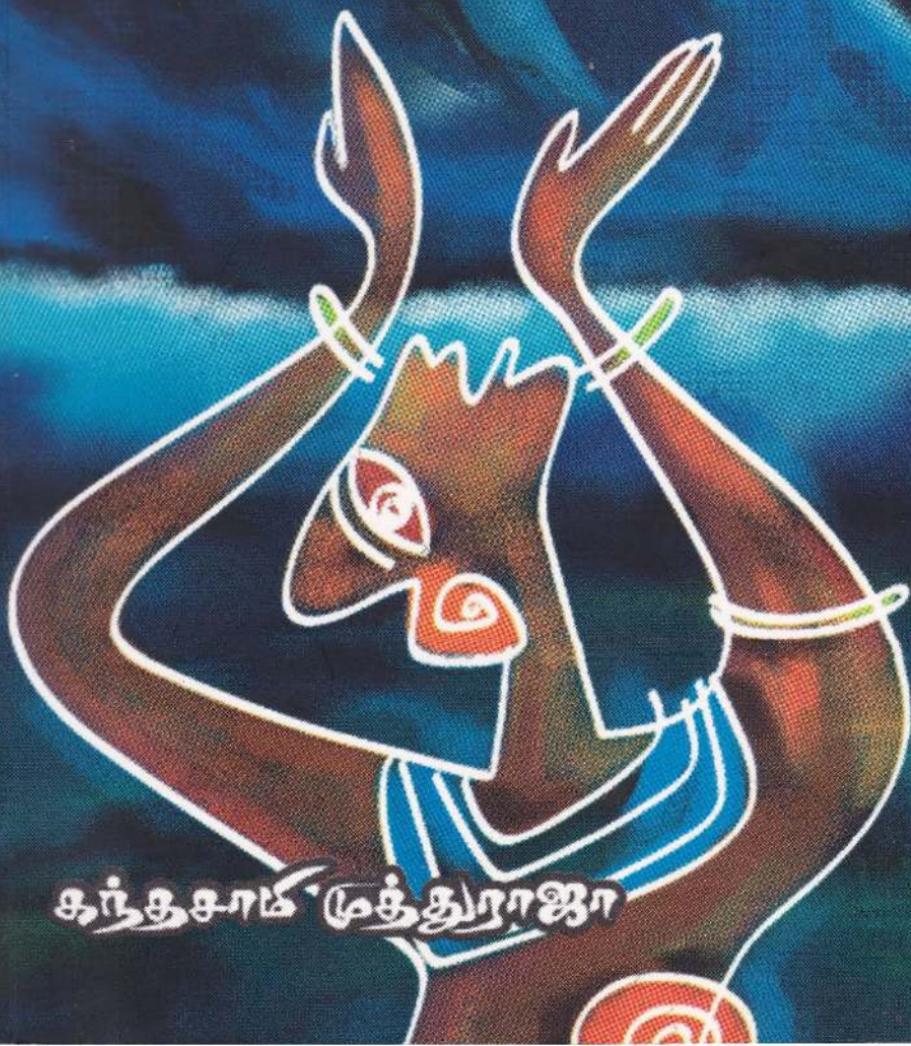

தினாட

கந்தசாக முத்துரைஜா

களை

55 கவிதைகள்

ராம சென்ட் இலக்ஷ்மி
 ராம இலக்ஷ்மி
 ராம இலக்ஷ்மி
 ராம / இலக்ஷ்மி

கந்தசாமி முத்துராஜா

வதனி பதிப்பகம்

23, ஆபர்வியூ ட்ரைவ்
கொங்கோட் - ஒன்றாறியோ

L4K 5S8

கன்டா

சுனாமி

முத்துராஜா

பதிப்புரிமை : கந்தசாமி முத்துராஜா

முதற்பதிப்பு : 2006 ஏப்பிரல்

வெளியீடு : வதனி பதிப்பகம்

முன் அட்டை ஒவியம் : கருணா

வடிவமைப்பு : டிஜிடி வரைகலை அமையம்

Tsunami

Muthuraja

@Kandasamy Muthurajah

Language : Tamil

First Edition : April 2006

Published by : Vathani Publications
23, Arbourview Drive
Concord, ON
L4K 5S8
Canada

E-mail : kmrajah26@hotmail.com

Frontcover : Karuna

Design : Digi Media Creations, Toronto

Printed by : The Printing House
6 - Race Course Road
Trichy - 23.
2420121.

Pages : 12 + 68

Price : Rs. 40/-

ISBN 0-9739211-0-2

திருவாறை நீர்மலை குடும்பத்தின்
குடும்பத்தின் செய்திகளை விடுவது என்று அறியப்படுகிறது.

அருங்கு இடுகியும்
வழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
“தெய்வங்கள்”
அர்டி - ‘பொன்னம்மா’
ஜயி - ‘கந்தசாமி’
இருவரின் பறங்களிலும்
இந்துக்கலை வைக்கின்றன.

முனைவர் கு.திருமாறன்

முதல்வர்

நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
திருவருள் கல்லூரி, தஞ்சாவூர் - 613003

அணிந்துரை

தமிழ்மொழி மேம்பாட்டுக்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஈழத்தமிழர்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது, தனித்தன்மை வாய்ந்தது, முன்னோடியானது. பதிப்புத்துறையில் பெரும்பேராசிரியர் உ.வே.சாமிநாத ஜெயர்க்கு முன்னங்கள் ஆறுமுக நாவலர், சி.வெ.தாமோதரனார் ஆகியோர் ஆவர். திறனாய்வுத்துறையில் மார்க்கிசீ வழியில் புதுநெறிகாட்டியவர் முனைவர் க.கலைசபதி. இன்னும் அப்பணியில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவராக தனிச்சீர்மையோடு விளங்குபவர் முனைவர் கா.சிவத்தம்பி. மொழியில் ஆய்வில் மொழிநூயிறு தேவநேயப்பாவானருக்கு முன்னரே முனைந்தவர் நல்லூர் ஞானபிரகாசர். இசையியல் ஆய்வில் முனைந்து யாழ்நால் படைத்தவர் விடுலானந்த அடிகள். தமிழ்ப் பாப்புனைவில் பாரதியார், பாரதிதாசன் வழியில் பாக்களைப்படைத்துத் தமிழுக்கு வளம் சேர்ந்தவர்கள் மகாகவி, இ. முருகையன், காசி ஆனந்தன் முதலியோர். இவ்வாறே தமிழியலின் பிறதுறைகளிலும் சாதனை படைத்த ஈழத்தமிழர் பலர் உள்ளர். வசனகவிதை, புதுக்கவிதை, ஜக்குகவிதை, நறுக்குகள் எனத் தமிழ்க்கவிதை புதிய புதிய வடிவங்களில் வெளிப்பட்டாலும் அந்தனை வகைமைகளிலும் தம் திறம் காட்டுவார்கள் ஈழத்துப்பாவலர்கள்.

தமிழ்ப்பா மரபு ஈராயிரம் ஆண்டுக்கட்டு மேற்பட்ட தொடர் மரபினது. எனினும் அன்மைக்காலத்தில் தமிழ்முத்தில் ஏற்பட்ட தனி ஈழக்கோரிக்கை, அதனைத் தொடர்ந்து தோன்றிய போராளிக்குழுவினர் அவர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த முரண்பாடுகள், மோதல்கள், சிங்கள அரசுகள் செய்த, செய்கின்ற ஒடுக்குழுறைகள் இனப்படுகொலைகள், இவற்றை எதிர்கொண்ட ஈழத்தமிழரின் போராட்ட உணர்வுகள், போராட்ட முறைகள் பகைவரின் இனப்படுகொலைகள் போராளிக்குழுவினரின் மோதல்களால் நிகழ்ந்த உடன்பிறப்புக்கொலைகள், இவற்றின் காரணமாக இலங்கையின் பிறபகுதிகளிலும், உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் எதிர்கொண்ட இன்னல்கள், தமிழகத்துப் பாவலர்களுக்கு ஏற்பாத ஆணால் ஈழத்துப்பாவலர்களுக்கு ஏற்பட்ட அவலம் மிக்கதொரு பட்டறிவு முதலியன் ஈழத்துப்பாவலர்களின் பாக்களில் ஒரு புதிய உள்ளடக்கத்தையும் வீச்சையும் ஏற்படுத்தின. சேரன், வ.ஐ.ச.செய்பாலன், ச.வில்வரத்தினம், சிவசேகரன் முதலியோர் வரிசையில் பாவலர் கந்தசாமி முத்துராசா தமிழ்வானோலிகளில் படித்த, தமிழ் இதழ்களிலும், இணைய இதழ்களிலும் எழுதிய ஜம்பத்தி ஜந்து கவிதைகள் ‘சுனாமி’ எனும் தலைப்பில் தொகுக்கப் பெற்று, உங்கள் கைகளில்

நூலாகத் தவழ்கின்றது. இவர் முன்னரே தம் சொந்தச் சிற்றுரான் ‘ஆழியவளை’ பற்றி அதே தலைப்பில் மாணிடவியல் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார் ‘அண்மைய காலத்தில் வளர்ந்து வரும் பண்பாட்டாய்வியற் துறையின் ஒரு முகிழ்பினை இதிலே நான் காணுகிறேன்’ எனக்கூறும் அறிஞர் கா. சிவத்தம்பி ‘இது ஒரு முன்னோடிப் பணி’ எனப்பாராட்டுவார். ‘ஆழியவளை’ இவரின் ஆய்வுத்திறனைக் காட்டுகிறது. ‘கனாமி’ இவரின் பாத்திறனைக் காட்டுகிறது.

கவிதை என்பது எது? என்ற வினாவிற்குக் காலந்தோறும் மாறுபட்ட விடைகளும் விளக்கங்களும் தரப்பெற்றுள்ளன. எனினும் கவிதை இலக்கணம் கூறும் எல்லோருமே அது மிகுதியும் உணர்ச்சி சார்ந்ததும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ‘தான் உணர்ந்து நெகிழ்ந்ததைப் பிரிச்சு உணர்த்தி நெகிழிப்பது கவிதை’ என்பார் அறிஞர் அண்ணா. அவ்வகையில் பாவஸர் கந்தசாமி முத்துராசா தான் உணர்ந்து நெகிழ்ந்ததை மிகச்சிறப்பாகவே தம்பாக்கள் வழியாக நமக்கு உணர்த்துகிறார், நம் நெஞ்சங்களில் அதே உணர்ச்சி கிளர்ந்து மீதுநாச் செய்து நம்மை நெகிழிவிக்கிறார். ‘எமது அனுபவங்கள், அறம் சார்ந்த வினாக்கள், அலைந்து உழலும் மக்களின் அவலங்கள், தொப்புட் கொடி உறவுகள் போன்றவை, இக்கவிதைத் தொகுப்பின் பழிசாராகும்’ எனத்தம் நூலின் உள்ளடக்கம் குறித்து அவரே தெளிவுபடுத்துகிறார். இந்நூலைப் படிப்பவர்களும் பாவஸரின் அதே அனுபவங்களை உணர்வார். அவர் எழுப்புகின்ற அறம் சார்ந்த வினாக்கள் படிப்போரின் நெஞ்சங்களிலும் எழும். பல்வேறு நாடுகளிலும் தன்புற்று அலைந்து குருதிக்கண்ணீர் வடிக்கும் அவலக்காட்சிகள் படிப்போர் நெஞ்சங்களில் தோன்றிப்பதிந்து கண்ணீர் வடிக்கச் செய்யும். உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்கும் இக்கவிதைகளைப் படிக்கும் தமிழருக்கும் உள்ள தொப்புட் கொடி உறவுவைப் புலப்படுத்தும்.

முனைவர் அதட்சினாமூர்த்தி மதுரைச் செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் மேனாள் முதல்வர். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழியிலுமையைர். நந்தினை, பாரதிதாசனின் தமிழ்ச்சியின் கத்தி, காதலா கடமையா? கடல்மேற்குமுறிகள் முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்தவர். எம் கல்லூரியில் கந்தசாமி முத்துராசாவின் ‘கனாமி’ நூற்கவிதைகளை நான் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது ‘என்ன படிக்கிறீர்கள்?’ எனக்கேட்டார், நான் விடை சொன்னேன். உரத்துப்படியுங்கள்! என்றார் ‘ஆழிப்பேரலை’ எனும் கவிதையை உரத்துப்படித்தேன்.

“காலைப்புதினங்களைக் கால்நீட்டி வாசித்து
இந்துக்கடல் அலையின் எழில்முச்சைச் சுவாசித்துக்
கடமைகள் கண்ணாய்த் தலைநகர் நோக்கி
விரையும் புகையிரதம்
வானில் பறந்து முறுக்கிப் பிழிந்து
துண்டு துண்டுகளாய் வீசி ஏறியப்பட்டும்”

ஆயிரவர் உடலங்கள் மழைச் சேற்றில்
குமிழிகளாய்ப் புதைந்திருக்கும்.

பச்சிளாம் குழந்தைகள் பாலகர்கள்
விடத்தல் பருவ வாலிபங்கள்

தங்கைகள் அம்மாக்கள்

தலைமுறையை நிமிரத்திவைத்த

இலையுதிர் பழமுதிர் சோலைகள்

நொடிப் பொழிதில் விண்ணுக்குள்

தூடிப்படங்கிய குரை மீன்போல்

பொறுக்கிப் படமெடுத்துப் புதைத்த பிள்ளைகள்

வேரில் வலையில் மரக்கிணையில்

குப்பையில் முட்கம்பியில் சிக்கிய உறவுகள்

நோறுங்குண்ட பாடசாலை கோயில்

இடிபாட்டுச் சுவருக்குள் நசிந்த சுற்றங்கள்”

படித்துக்கொண்டிருந்த என் செவிகளில் தேம்பியமும் குரல் விழுந்தது. நிமிரந்து பார்தேன். பேராசிரியர் தட்சணாமூர்த்தி அமுதுகொண்டிருந்தார், அவர் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருகி ஓடியது. “என்னங்கய்ய அமுகிறீர்கள்? கண்ணீரைத்துடையுங்கள்” என்றேன். நீங்களும் தான் ஒசையின்றி அமுகிறீர்கள். உங்கள் கண்ணீரையும் துடையுங்கள்” என்றார் அவர். சிறிது நேரத்திற்குப் பின்னர் “இதுதான் அய்யா கவிதை! இவர்தான் அய்யா கவிஞர்! அருமை அருமை!” என உளமாரப் பாராட்டினார். நான் பெரிதும் போற்றும் பேராசிரியர் தட்சணாமூர்த்தியே பாராட்டிய பின்னர் நான் எதை எழுதுவது.

எனினும், கந்தசாமி முத்துராசாவின் கவிதையாற்றலைப் புலப்படுத்தும் ஓரிரு சான்றுகளைப் பருக்கைப் பதமாகக் காணலாம். சங்கப் பாவலர்கள் தம் பாக்களில் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகட்டு ஏற்ப கருப்பொருள் அமைந்த குழலைக் காட்சிப் படுத்துவர். அதே மரபில் இவரின் ‘ஜந்தினை’ எனும் கவிதை

“இன்னும் உறங்கும் அதிகாலை ஜந்து மணி
அன்புதான் இன்ப ஊற்று எனப் போதிக்கும்
அரச மரத்தின் துளிர்ந்த இலைகள்
வேலும் சங்கும் ஒன்றாய் ஓலிக்கும்
மணி நாக்கின் இசை வெள்ளம்
தேன் சிந்தும் காற்றில் பிணைகின்றது
அக்பரின் நீண்ட இசை
உயர்ந்த கோபுரத்தின் குருசின் மீது
உருகி வழியும் மெழுகு வாசனை

பால் வணிகனின் சயிக்கில் மணிஒலி
 இளநீர் வியாபாரியின்
 கடகடக்கும் வண்டில் சில்லுச் சத்தம்
 குதியில் அடிக்கும் செருப்புக் காலடிகளுடன்
 உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு
 உதிரம் கொடுப்பதற்கு உணவுப்பொதிகளுடன்
 ஒடுக்கின்ற வாலிபர் கூட்டம்”— என நிரல்படக் காட்சிகளை
 அமைத்துக் காட்டி அக்காட்சிகளில் தானும் ஒன்றிப் படிப்பவரையும்
 ஒன்றாக் செய்து விடுகிறார் இவர்.

“கோள் ஒன்று காய்ந்து இறுகிக் கல்லாகிப்
 பாளம் பாளமாய் வெடித்து
 நீர்ச்சிரங்குப் பாதத்தின் விரல்களை
 இடைவெளி நீக்கலாடு
 ஓட்டைப்பல் காட்டும் ஆழமாதம்” முதலியன் இவரின் வண்ணனைப்
 புனைதிறனைப் புலப்படுத்தும்.

‘கழுத்தறுக்கப்பட்ட கந்கவர்கள்’ ‘ஆண்விதவைச் சமுதாயம்’
 ‘முதுகுத் தண்டுகளில் கோலம் போடும் கண்ணீர்ப் புயலின் இதயப்புண்கள்’
 ‘பிடரியால் வழிந்து முதுகுத்தண்டில் ஊர்கின்ற வியர்வை நூல்’ ‘கவளச்
 சோற்றில் கலந்துவிடு மாவிடத்தை’ முதலிய தொடர்கள் இவரின்
 சொல்லாட்சித் திறனைக் காட்டும்.

பெரும்பாலான கவிதைகள் ஈழத்தமிழரின் துயரங்களையும்
 ஆழிப்பேரவை ஏந்படுத்திய பேரழிவையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு
 அவலச்சுவை மிகுந்தனவாக உள்ளன எனினும்,

“கிழக்கு-வேலி மூலையில் சடைத்து நிற்கும்
 மூஸ்முருங்கைக் கிளையில் வைத்த
 பூவரசமிலைப் படையலைக் காகம் தின்று
 அணைத்தது நம் பசித்தீயை” எனும் கவிதை அடிகளில் சமுகச்
 சடங்குகளை எள்ளி நகையாடுவதைக் காணலாம்.

“நடுக்கடல் சென்றாலும்
 நக்குத் தண்ணீர்தான்”
 “அம்மா அப்பா விமனத்தில்
 வந்திறங்கியது ஒன்றாகத்தான்
 அப்பா இப்போது
 மகன் வீட்டில் குழந்கையைப் பேணுவர்
 அம்மா, மகன் வீட்டுச் சமையற்காரி” முதலிய கவிதை அடிகளில் ஒரு
 சோகம் கலந்த எள்ளல் வெளிப்படக் காணலாம். ‘முந்பிழவி’ எனும்
 கவிதை நசைச்சுவை மிலிர்ந்து சிந்தனையைத் தூண்டும் ஒர் அரும்படைப்பு.

இப்பா நாலின் எல் லாச் சீர் மைகளையும் இந்த அணிந்துரையிலேயே சொல்ல இயலாது. ஆதலின் சில சூட்டப் பெற்றன.

பாவலர் கந்தசாமி முத்துராசாவின் ஆழிப்பேரவை குறித்த கவிதைகள் நம்மை அழவைக்கின்றன. புலம் பெயர் தமிழரின் வாழ்நிலை பற்றிய கவிதைகள் ‘என்று மடியும் எம் தமிழர் துயரம்?’ என ஏக்கப்பெருமூச்சை எழுப்புகின்றன. எங்கே சென்றாலும், எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், எத்துயரம் பட்டாலும் தாயக வேரினை அறுத்திடக்கூடாது, பண்பாட்டு மரபினை மறந்திடலாகாது எனும் கருத்தை சில கவிதைகள் வலியுறுத் துகின்றன. ‘நீ செய்ய வேண்டியது’ எனும் கவிதை தன்னம்பிக்கையூட்டி மாணிடம் வென்றிட வழிகாட்டுவது. எல்லாக் கவிதைகளுமே சமூஹனின் தனித் தன்மை வாய்ந்த வழக்குச் சொற் களைக் கொண்டு மன்னின் மனததோடு விளங்குவது பாராட்டுக்குரியது. எனினும் உலகின் பிறநாட்டுத் தமிழர்கட்கும் புரியும் வண்ணம் அச்சொற்களின் பொருளைப் பின்னினைப்பாகத் தந்தால் கவிதைப் புரிதலுக்கும் உணர்தலுக்கும், சுவைத்தலுக்கும் துணையாக அமையும். பெரும்பாலும் இவரின் பாக்களில் தாயதமிழ்ச் சொற்களே காணப்படுகின்றன. தனித்தமிழ் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவன் எனும் நிலையில் அதனைப் பாராட்டுவது என் கடமை. கலந்துள்ள சில பிறமொழிச் சொற்களையும் தவிர்த்து அருமையான கவிதைகளை இவரால் படைக்க முடியும் என்பது என் நம்பிக்கை.

இந்நாலில் உள்ள சில கவிதைகளை வெற்று முழக்கங்கள் எனச் சில பசப்பறிவுக் கூத்தர்கள் குறைக்குற்றாம். கண்ணீர் வடிப்பவனும் களத்தில் நிற்பவனும் இக்கவிதைகளைக் கண்ணீர் துடைக்கும் அங்குக் கைகளாகவும், பகை அழிக்கும் கை வாளாகவும் கருதி வரவேந்பர். அருங்கவிதைகள் ஜம்பத்தி ஜந்தை படைத்தளித்த கந்தசாமி முத்துராசா தமிழின விடியலுக்கான படைக்கருவிகளாக மேலும் பல கவிதைகளைத் தரவேண்டும் என விழைகிறேன், வேண்டுகிறேன்.

தம் கவிதைப் படைப்பிற்கு அணிந்துரை எழுத வாய்ப்பளித்த அங்குப் பாவலர் கந்தசாமி முத்துராசா அவர்கட்கு நன்றி. நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

இணைச்செயலர்

அன்புடன்

‘தமிழியக்கம்’

கு.திருமாறன்

672 பெரியார் சாலை

கலைஞர் கருணாநிதி நகர்

திருச்சிராப்பள்ளி- 620021

முன்னுரை

கல்வி, வாசிப்பு, அநுபவம் என்பன, என்னை எழுதத் தாண்டுகின்றன. 2000-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கவிதை எழுதத் தொடங்கினேன். கடந்த ஒரு வருடமாக, ரோறங்ரோ- கண்டாவில், ‘விளம்பரம்’ எனும் பத்திரிகையிலும், ‘குவியம்’ சஞ்சிகையிலும், www.vlambaram.com எனும் இணையத் தளத்திலும், எனது கவிதைகள், தமிழில் வெளிவருகின்றன. தேவைப்படும்போது, தமிழ் வாளைவிகளில் கவிதை வாசிப்பதற்கும் இத்தகைய வாய்ப்புக்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஹடகங்களுக்கு நன்றி.

பேராசிரியர் - கவிஞர் - உ. சேரன், பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, ‘இஜி கிராபிக்’ கருணா, கண்ணய வணிகர்சாங்கத் தலைவர் - லோகன் வேலும் மயிலும், இந்நாலை அச்சாக்கிய தி பிரின்டிங் ஹவுஸ் நிறுவனர் பேராசிரியர் மு.அ. முஸ்தபா கமால், அன்புடன் அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் கு. திருமாறன் முதலியோருக்கும் நன்றி!

எமது அநுபவங்கள், அறம்சார்ந்த வினாக்கள், அலைந்து உழவும் மக்களின் அவலங்கள், தொப்புட்கொடி உறவுகள், போன்றவை, இக்கவிதைத் தொகுப்பின் பிழிசாறாகும்.

மார்க்கி ஞாயிறு 26, 2004 - உலக மக்கள் எல்லோர்க்கும் மிகவும் துன்பமான ஓர் நாள். அன்றைய ‘கணாமி’ பல்லாபிரம் ‘உயர்திணை அ.நினை’ உயிர்களை அழித்துச் சென்றது. அந்நிகழ்வின்பின், பெப்ரவரி மாதம் புதன் கிழமை 23, 2005 - பெளர்ணமி தினத்தில், ஈழத்தில், எமது தந்தையாரும் இயற்கையாக இறைவனிடம் சென்றார்.

அவரைத் தொடர்ந்து அவர் மிகவும் ரசிக்கும் திரை உலகக் ‘காதல் மன்னன்’ ஜெமினி கணேசனும், ‘எம்மதமும் சம்மதம்’ என்று வாழ்ந்து காட்டிய, எமது தந்தையாரைத் தொடர்ந்து, பாப்ரசர் இரண்டாவது அருளாப்பர் சின்னப்பரும், இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தனர். அவர்களின் வயதுகளும் 83, 84 வருடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் எல்லோரின் ஆசிகளையும் நான் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

கந்தசாமி - பொன்னம்மா

- முத்துராஜா -

பொருள்க்கம்

1.	ஜந்தினை	1
2.	ஆழிப்பேரலை	2
3.	தொ பிறந்தது	4
4.	பெற்ற வயிறு	6
5.	ஹாழி	8
6.	ஆழிப்புள்	10
7.	வசந்தம்	11
8.	நெய்தல்	12
9.	எல்லை தாண்டிய போது	14
10.	நீ செய்ய வேண்டியது	15
11.	முற்பிறவி	16
12.	பறவை	18
13.	மீன் உயிர்ப்பு	19
14.	சுமை	21
15.	துளி	22
16.	கனாமி	23
17.	தாழும்பற்றை	24
18.	நான் செல்லும் பாதையில்	26
19.	ஒவிபெருக்கி	28
20.	வேர்	29
21.	குளிர்	30
22.	தேந்ரி	31
23.	நட்பு	32
24.	வானம் தன் குழந்தைக்காக அமுதது	33
25.	முதலைப்பாட்டு	35
26.	பசி	36
27.	சென்றது கூறல்	37
28.	தாழங்காய்	38
29.	சீவியம்	39
30.	பரம்பரை	40

31. ஞாபகம்	41
32. விழா	42
33. அதிகாலை	43
34. சுரங்கப் புகையிரதம்	44
35. எதிர்நீச்சல்	45
36. தெளிவு	46
37. எமது குழந்தைகளின் தாய்நாடு	47
38. பொங்கல்	48
39. இருவர்	49
40. பரிசு நகரத்தில்	50
41. விளையாட்டுப்போட்டி	51
42. தடுமாற்றம்	52
43. வாழ்க்கை	53
44. பனிப்பார்ந்த சோலை	54
45. கண்ணீரின் துயரம்	55
46. அழியாச் செல்வம்	57
47. தொழிலாளி	58
48. நிலையாமை	59
49. ஆழம் தெரியாது	60
50. தாய்	61
51. விஞ்ஞானம்	62
52. உயிரில் உணவு	63
53. இளமை	65
54. இறப்பு எழுதுதல்	66
55. மீண்டும் உயிர்க்கும் மன்	67

பறையருக்கும் இங்கு தீயர்
 புலையருக்கும் விடுதலை
 பரவரோடு குறவருக்கும்
 மறவருக்கும் விடுதலை
 ஏழை என்றும் அடிமை என்றும்
 எவருமில்லை ஜாதியில்

- பாரதி -

• இந்தியன்

இன்னும் உறங்கும் அதிகாலை ஜந்து மணி
 அன்புதான் இன்ப ஊற்று எனப் போதிக்கும்
 அரசமரத்தின் துளிர்ந்த இலைகள்
 வேலும் சங்கும் ஒன்றாய் ஒலிக்கும்
 மணி நாக்கின் இசை வெள்ளம்
 தேன் சிந்தும் காற்றில் பிணைகின்றது
 அக்பரின் நீண்ட இசை
 உயர்ந்த கோபுரத்தின் குருசின்மீது
 உருகி வழியும் மெழுகு வாசனை
 பால் வணிகனின் சயிக்கில் மணிஒலி
 இளநீர் வியாபாரியின்
 கடகடக்கும் வண்டில் சில்லுச்சத்தம்
 குதியில் அடிக்கும் செருப்புக் காலடிகளுடன்
 உற்பத்தி நிலையங்களுக்கு
 உதிரம் கொடுப்பதற்கு உணவுப் பொதிகளுடன்
 ஓடுகின்ற வாலிபர் கூட்டம்
 சாரம் கட்டித் துவாயால் போர்த்து
 சிகிரெட் புகையில் வளையம் உருட்டி
 அதிகாலைப் புதினங்களை அலககின்றனர்
 ஒழுங்கை வாசிகள்
 வேக நடையில் விரையும்
 கூலித் தொழிலாளர் உத்தியோகத்தர்
 சந்தை வியாபாரிகள்
 தேநீர்க்கடைத் தட்டியைத் திறந்து சிலர்
 சாம்பிராணிப் புகை காட்டுகின்றனர்,
 எதிர் ஒழுங்கையால் கடமை உணர்வுடன்
 ஓடிவந்த தம்பி ஒருவர்
 உடுத்திருந்த சாரத்தைத் தூக்கி மார்புக்குக்கீழே
 வரிந்து கட்டிக்கொண்டு
 இழுத்து ஆத்துகின்றார் தேநீர் கோப்பி
 சன்ற மண்ணின் கோப்பிச் சுவையில்
 நனைந்த என இதயத்தினுள்
 புகுந்தது நாளிதழ்.

• ஆடுப்போலை

காலை உணவுண்டு காலையே காலை காலை
சிறிது களைப்பாறும் நேரத்தில் காலை காலை காலை
ஆழி

தன் அலைநாக்கை உள் இழுத்துக் காலை காலை காலை
கரையின் சிறு தூரத்தைத் தரையாக்கித் தெரிய காலை காலை
தென்னெனக்கும் மேலால் கருநாகமெனப் படமெடுத்து விரைந்து வந்தது

ஜீந்து நிமிடத்தில் அலங்கோலம்,
ஸழம் இந்தோனேசியம் தென்னிந்தியம்
வங்கத்துத் தீவுக் கூட்டம்
சிதைந்து எழுந்தது ஒலம்

பனையை வடலியை தென்னம் ஓலையைப் பற்றைகளைப் பற்றிப் பிடித்தவரின் பார்வைகளில்
பரந்து மிதந்து சிதறி
அள்ளுஞ்சு சென்ற அவலக் காற்றுக்கள்

வடலிக்குள் செருகுண்டு கருக்குமட்டை கழுத்தறுக்கு
காட்டுத்தடி விலாவைப் பியத்து
மூச்சடங்கி, முகமும் உடலெங்கும்
கம்பு தடிகள் வேல்போல் குத்திநிற்கும்

காலைப் புதினங்களைக் கால்நீட்டி வாசித்து
இந்துக்கடல் அலையின் எழில் மூச்சைச்சுவாசித்து
கடமைகள் கண்ணாய்த் தலைநகர் நோக்கி
விரையும் புகையிரதம்
வாளில் பறந்து முறுக்கிப் பிழிந்து
துண்டு துண்டுகளாய் வீசி ஏறியப்படும்
ஆயிரவர் உடலங்கள் மழைச் சேற்றில்
குமிழிகளாய்ப் புதைந்திருக்கும்

பச்சிளம் குழந்தைகள் பாலகர்கள்
விடத்தல் பருவ வாலிபங்கள்
தங்கைகள் அம்மாக்கள்
தலைமுறையை நிமிர்த்திவைத்த
இலையுதிர் பழமுதிர் சோலைகள்
நொடிப்பொழுதில் விண்ணுக்குள்

துடிப்படங்கிய குரை மீன்போல்
பொறுக்கிப் படமெடுத்துப் புதைத்த பிள்ளைகள்
வேரில் வலையில் மரக்கிளையில்
குப்பையில் முட் கம்பியில் சிக்கிய உறவுகள்

நொறுங்குண்ட பாடசாலை கோயில்
இடிபாட்டுச் சுவருக்குள் நசிந்த சுற்றங்கள்.

□ □ □

• கூப்புந்து

போன கிழமை எங்களப்பா
வன்னி சென்று அறுத்து
எடுத்து வந்த புதுநெல்லை எங்களம்மா
உரவில் இடித்து அரிசியாக்கினார்

நேற்று அதிகாலை நீறு முக்குறிப் பூச்சுடன்
முற்றத்தில் அடுப்பு மூட்டி
புதுப்பானையில் உலை ஏற்றி
முந்தாநாள் பெய்த மழையில் நனைந்த
அரை சர விறுகை வைத்து
அப்பா ஊதி ஊதி ஏரிக்க
அடர்ந்த கட்டிப் புகையில்
அவர் கண்கள் கலங்கிச் சிவந்தன

பக்கத்திலிருந்த அம்மா அடித்துப் பிளந்து
துருவித் தேங்காயைப் பிழிந்தெடுத்துத்
தடித்த பாலை உலையில் கலந்துவிட்டார்

பொங்கிச் சரியும் நேரத்தில் அப்பா
இரு கைப்பிடி அரிசி எடுத்து
இளங் கதிரோனைக் கும்பிட்டு
வாயை முனுமுனுத்து அரிசியை
வாய்ப்பானைக்குள் வேகமாய் விட்டெறிந்தார்

விண்ணில் கூவிப்பறக்கும் கருடன்பாம்புப் பட்டத்தை
வேம்பில் கட்டிய அண்ணரிடம்
எனது கொக்குப் பட்டத்தையும் ஏற்றிக்
கொட்டில் கப்பில் கட்டும்படி
கொண்டோடி நான் சென்றேன்

படைத்த படையல் காத்திருக்க
 பக்கத்தில் சுற்றி நாம் இருக்க
 சனி பகவான் உண்டபின்தான்
 சாதம் தின்னவேணும் என்று
 ‘கா கா கீ’
 எனக் குரல் எழுப்பி எங்கள் அப்பா
 வேலி ஓரம் நடை பயின்றார்

காத்திருந்த பக்கத்து வளவான்
 கனமான சீனவெடி இரண்டைக்
 கொளுத்தி வானில் ஏறிந்தான்,
 “கோதாரி விழுவான்” என்று அப்பா சில
 கூடாத வசனங்களைப் பேசினார்

கிழக்குவேலி மூலையில் சடைத்து நிற்கும்
 முள்முருங்கைக் கிளையில் வைத்த
 பூவரசமிலைப் படையலைக் காகம் தின்று
 அணைத்தது, நம் பசித்தீயை.

□ □ □

• புஞ்சவிஷா

நிமிர்ந்து நிற்கும் காடுகுழி செம்மண் நிலத்தில்
கழுத்து நறுக்கப்பட்ட கற் கவர்களின்மீது
கொப்பளிப்பான் ஆழிய
அடையாளங்கள் தோன்றுகின்றன

அடர்ந்த பற்றைக்காட்டை ஊட்டுத்து
நடுக்காட்டில் நிற்கும் தொலைத்தொடர்புக் கோபுரத்தை
வலம்வந்து
எமை ஏற்றிச் சுற்றிச்சுழன்று ஒடுகின்றது பேருந்து

ஆஸ்பத்திரி எல்லைக்குள் கால்களைத் தொங்கவிட்டு
வெடிப்புச் சிதைவுளை ஒட்டுகின்ற
மேசன்மாரை வியர்வை ஏரிக்கின்றது

கட்டில்கள் நிரம்பி வழிந்து
கவர் ஓரம் பாயில் படுத்துக் காறித் துப்பும்
தோல் ஒட்டிய எலும்புகளில்
கண்களைத் தேடவேண்டும்

களைகட்டிய மருத்துவரின் முகத்தில்
மின்னும் கவலைக் கீற்றுக்கூள்
கால்கள் நிலத்தில் பதியாமல்
கைகளை வேகமாய் அசைக்கும் தாதிகள்

ஊரின் மத்தியின் வெண் மணலில்
சுனாமி ஒன்றாகப் புதைத்த குழி மேட்டில்
உயரத்தில் அசைகின்றன கொடுகள்

தலையைப் பிளக்கும் வெயிலின்
சூடாரப் பந்தலுக்குள்
பாடம் நடத்தும் வாத்தியார்
அடிக்கடி விழுங்குகிறார் பன்டோல்

கடற்கரை ஓரம் தீப்பந்தங்கள் ஏந்தி

நடுச்சாமம் கடந்த முழு நிலவில்

*அந்திரட்டிக் கல் போடுகின்றனர்

காலைச் சூரிய மினுக்கத்தில்

முகத்தில் மீசையற்ற மழித்த மொட்டைகள்,

தலையால் நடந்து தத்தளிக்கும்

ஆண் விதவைச் சமுதாயம்

பின் வீட்டின் ஒதுக்குப்புறத்தில்

ஆலமர் அடி நிழலில்

பனை வடலிக் காற்றுக்குள் சுருண்டு படுத்திருந்து,

ஆறுமாதக் குழந்தையை அள்ளிச் சென்றவனை

தம்மிடம் வா வா என்று அழைக்கும்

தாரம் இழந்து தள்ளாடி விழுவோரைப் பார்த்து,

எட்டி விலகி வேகமாய் நடந்து

இயமன் செல்கின்றான்.

* அந்திரட்டி : சைவ சமயத்தைக் கடைபிடிப்பவர் யாராவது இறந்தால்,

இறந்ததில் இருந்து முப்பதாம் நாள் அன்று அவருக்குச்

செய்யப்படுகின்ற சமயச் சடங்கு.

□ □ □

• 24

உட்டகத்தின் முரிபோல் முக்கை நீட்டும்
தலைவாராக் கற்களின்மேல் *அல்பேட்டாவின்
காளைச் சவாரிபோல்
தூக்கித் தூக்கிப் போடுகின்றது
மோட்டார்ச் சயிக்கில்

பல்லைக் கழித்து ஓட்டியின் முதுகைப் பிடித்து
முடிந்தது பயணம் என்று இறங்கும்போது
என் விதையின் உள்ளே விண் என்று வலிக்கிறது

வெப்பத்தைக் காக்க முக்காடணிந்து
ஒப்பாரி பாடி அமுது சாவீடு கொண்டாடி
சோர்ந்து மெலிந்து சாம்பல் படிந்திருக்கும்
இயற்கைத் தாவரத்தில் ஓட்டிய உறவுகள்

மேய்ச்சல் மாடுகள் ஊர் நோக்கி
நிரையாக நடந்து செல்வதுபோல்
யுத்த டாங்கிகள் ஊர்ந்து சென்று
கிண்டிக் கிளாறிவிட்டதுபோல்
நொறுங்குண்டு வானைப் பார்க்கும்
கல்வீட்டுத் தொடர் நிலம்

பிடுங்கி ஏறிந்த பூவரசுக் கூட்டத்துடன்
சரிந்து படுத்திருக்கும் தென்னைச் செடிகள்
எமைப் பார்த்துத் தலையை அசைத்து
இரையை மீட்கின்றன

முருகன் கோயிலில் மிஞ்சியது மூலஸ்தானத்தின் காற்பங்கு
பிள்ளையாரில் எஞ்சியது பின் கோயிலின் பாதித் துண்டு
கக்கூசைத் தன் தோளில் தூக்கி
வீசி ஏறிந்த கோயில் முகப்பில்
யானையின் காலில் மிதிபட்ட
விளாம்பழத்தின் ஓடுகள்போல பரந்து கிடக்கும்
கிணற்றுக் கட்டின் சிதிலச் சிதறல்கள்

படங்குக் கூரைகளில் நீல எழுத்துக்கள்
 சுற்றிவரக் கிடுகுத் தட்டிகள்
 தகரக் கதவுடன் கக்கூசு அடைப்புக்கள்
 தாகத்துக்குத் தண்ணீர்த் தாங்கிகள்
 அவசரமாக முகாம்கள் அமைக்கும்
 இளங்கண்றுத் தொண்டின் கடமைகள்

அத்தான் என்று ஓடிவந்த அவன் கழுத்து என் தோளில்
 என் கழுத்து அவன் தோளில்
 முதுகுத் தண்டுகளில் கோலம்போடும்
 கண்ணீர்ப் புயலின் இதயப்புண்கள்,
 மூன்று குமர்களின் மலர்விழி மாலைகள்
 திரைப்பட நாயகிகள் தோங்கும் அழகிகள்

ஆவிகளின் அழகிய படங்களில்
 மலர்கள் தாவி வணங்கும்போது
 நெற்றியின்கீழ் உடைந்த நீரில்
 கலந்து வந்த உருக்கிய சொற்கள்
 அந்தணரின் கண்களைப் பிசைந்தன

மனைவியுடன் மூன்று கண்மனிகளை
 ஒன்றாகப் புதைத்தபின்
 ஒன்றால்ல ஒன்பது கனாமி வரட்டும் என்று
 கடலைப் பார்த்தபடி தினமும் நிற்கின்றார்
 அம்மாவுடன் ஜந்து உறவுகளை
 உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் ஏற்றுப்
 பக்கம் பக்கமாய்ப் படுக்க வைத்து
 அக்கினிப் பசிக்குத் தாரை வார்த்தவனின்
 உயிரும் கருகி ஏரியும் தினமும்

நீலக்கடலை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
 உணர்வின் உயிரைப் பிழிந்து நின்றேன்
 உரத்த குரலில் வினா எழுப்பினேன்

“எதற்காக உன் குடலைக் கலக்கி
 கரிய வாந்தி எடுத்தாய்?”.
 * அல்பேட்டா :கண்டா நாட்டின் ஒரு மாநிலம்.

□ □ □

• ஆடுப்பள்

மாலைக் கருக்கல்

வாடைக் குமரி அவள் மடிப்புப்போட்ட
சேலையின் சில்லென்ற குளிரில் அசைந்தாடி
என் மேனியைத் தடவிளாள்

விரல் நகத்தால் கோலம் கீறி
உடலில் ஏறி உருண்டு விளையாடி
எழுத்தில் வடிக்க இயலாத இன்பத்தை
என் இதயத்தில் சொரிந்தாள்

கிழக்கு வான்பரப்பும் கடல்முகடும் கட்டியணைத்து
முத்தமிடும் நேரத்தில்
ஒத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு பூப்படும்
குளிர் முகத்தோனின் ஓளிவீச்க

விண்ணைத்தொட்டு உயர்ந்து சுருண்டு
அங்கப் பிரதெட்சணை செய்யும் அலைக்குன்றுகள்

உழைக்கும் நரம்பை ஊக்குவிக்கும்
தூய வெளிக் குளக்கரையில்
கழுத்துவரை புதைந்திருக்கும் கல்லில்
குளிந்து நிமிர்ந்து துணி வெஞுக்கும் ஒசைகள்

கூந்தலை விட்டுப் பூங்கொத்து நீங்காத
புதுமணத் தம்பதிகளின் தேனுக்குள் புதுங்கு

உழைப்புக்குப் பூப்பட்ட சந்திரனின் கண்கள்
நுரை கக்கும் அலைகடலில்
பருந்துபோல் கூர்மையாக நோக்கும்;
பசுபிக், அந்திலாந்திக், இந்துக்கடற் பரப்பில்
எலும்புத் துண்டுகள், விழித்துப் பார்க்கும்.

□ □ □

• வழகு

சிறகொடிந்த பறவைபோல்
விண்ணில் உருண்டு பயணிக்கும்
கோள் ஒன்றின் கைகள் எட்டிப் பிடிக்கின்றன
இன்னொரு மண்டலத்தை

அவற்றைத் தன் உள்ளங் கைகளில் அழுக்கி
வாயினால் ஊதித் தூவுகின்றது தூசிபோல்

முகிற் கன்னியின் நீலக்குடைக்குள்
கண் சிமிட்டும் பல கோடிக் கண்கள்

மாலையில் விரிகின்ற மொட்டு
முழு இரவும் வாயகடிழச் சிரிக்கும்
காலையில் துயில்வதற்குப்
பளிங்கு மண்டபத்தில் புகுந்துவிடும்

பசலை படர்ந்த முகத்தைக் கழுவிக்
கரு மஞ்சள் அரைத்துப் பூசி
வாசனை நீர் உடலெங்கும் தெளித்து
மேற்குக் கடலில் தீப்பந்தம் அணையும் வேளையில்
தன் துணைவரை எதிர்பார்த்து
இதயச்சில்லு விரைந்துருளக் காத்திருக்கும்

சேலையை இழுத்து
இடுபில் செருகும் முகில் மங்கையர்
மோதும் சண்டையில்
உயிர்த் துளிகள் சிந்தும்.

• ஆய்வு

வெற்றிலைக் காவி படிந்து கறுத்து
எண்பதைக் கடக்கும் கருங்காலி மரம்போல்
அணையாய் நிற்கின்றது
*முருகைக்கல் பல்வரிசை

ஓறுத்துவாய் விழுத்தும்* கண்டாயம் அமைக்கும்
அதனாடு முத்தமிட ஓடி வரும்
வெண்சிறங்குத் திரைக்கூட்டம்

அரைத் தூக்கத்தில் எழுந்து
முகில் பற்றையின் மறைவில் நின்று
முகம் திருப்பி, முத்திரம் பாய்ச்சி
கொட்டாவி விடுகின்றது விடுவெள்ளி

கடல்வெளிக் கரையில் குந்தி இருந்து
கோடாப்போட்ட சுருட்டுக்களை வாயில் கவ்வி
கட்டிக் கரும்புகையை உள் இழுத்து
காபன் காற்றைக் குழைத்து
கரிக் கட்டிக்களை வெளியில் தள்ளும்

பர்மா, ரங்கன், காவேரி படுத்துறங்கி
வங்கக்கடல் இருள் கிழித்து
துறை முகத்தில் நங்கூரம் பாய்ச்சும்
சூள்ளாம்பு கம்பத்தில் தொங்கிப் பேசும்

மைகுரப் பருப்பு, வெண் அரிசி, சட்டிபாணை
புடவை கம்பளப் பட்டாடை சுமந்து
கழுத்து நெரிந்து விழி பிதுங்கும் மரக்கலங்கள்
பறியலுக்குத் தயாராகித் தலை அசைக்கும்

சீமெந்துக் குன்றுகளைக் கக்கிய நிம்மதியில்
 கடகக்கையைத் தலையில் வைத்து
 தெண்டல் அலை தாலாட்ட
 கொண்டற் காற்று இசை பொழிய
 படுத்துத் தூங்கும் நாவாய்க் கூட்டத்தின்
 பக்கச் சள்ளைகளில் படிந்து ஓட்டித் தோங்கும்
 சங்கு, ஊரி, பச்சைப்பாசிக் கூந்தல்களைத்
 தேங்காய்ப் பொச்சு மட்டைகளால்
 உரசி உரசித் துடைத்துத் தண்ணீர் அடித்துக் கழுவும்போது
 சூரனின் வயிறுபோல் மினு மினுங்கும்

வண்டி வாகனங்கள் வரும் போகும்
 வளையல் கைகளில் கலகலக்கும்
 கிட்டங்கி நிறைந்து வழிந்தோடும்
 வடநாட்டு ஏருத்துக் கொம்பன்கள்
 பார் வண்டில் இழுத்துச் செல்லும்
 பங்களாக்கள் மகிழ்ந்து சிரிக்கும்

கோபுரக் கலசத்தின் வர்ணச்சிலைகள்
 ஆதவனின் கண்களைக் கூச வைக்கும்

சிரித்த விரி முகத்தில் பல
 சின்னப் பாய்கள் காற்றுநாடும், அவை
 கை அசைத்து விடைகொடுக்கும்.

* முருகைக்கல் : யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டுக் கடற்கரை, மற்றும் தென் இலங்கைக் கடற்கரையோரம் காணப்படும் சண்ணாம்புக் கல் படிமம்.

* கண்டாயம் : காணிநிலம் மற்றும் வளவு போன்றவற்றுக்கு எல்லை போட்டு வேலி அடைப்பர். இந்த வேலியில் எங்காவது பியந்திருந்தால் அதனாடு ஆடு மாடு போன்ற மிருகங்கள் காணிக்குள் வந்து போகும். இத்தகைய பியந்த பகுதியைக் ‘கண்டாயம்’ என்றனர்.

□ □ □

• பேலைக்காண்டுப்போ

மனவி மக்களைப் பிரிந்தேன்
கோவணத்துக்குள்
குலையைப் பொதிந்துகொண்டு
முன்று வருடமாய் அலைந்தேன்

கடந்தேன் ஜோப்பிய எல்லைகளை
உழுன்றேன் நகர வீதிகளில்
தெரு ஓரக் காடுகளில்

தடை தாண்டிய சாமத்தில்
காரில் இருந்து குதித்து ஓடினோம்
காடுகுழந்த பத்தையின் உள்ளே
நான்கு மணித்தியாலம் சிலையாய்
உறைபனிக் குளிரில்
எமது விறைத்த விரல்கள் கல்லாகின்

கோதுமைச் சேந்று வயலை ஊடறுத்து
கால்கள் புதையப் புதைய
இழுத்து இழுத்துத்
தடமடித்து நடந்து சென்றோம்

சுரியடிச்ச மாடாய்ச் சுருண்டு விழுந்தோம்
இன்னோர் அகதி வீட்டின் வாசலுக்குள்

“ஜூயாமாரே
நீங்களும் ஆண்டதுதான் எங்கள் நாடு”

என்று
வாயில் விணிவடிய
எமது வரலாற்றை வாசித்தோம்
நடுக்கடல் சென்றாலும்
நக்குத் தண்ணிதான்.

□ □ □

• நீஒஸ்யுவென்டுமூ

கோபிந்து

பிரபஞ்ச விசாலத்தின் நீள அகலத்தை
அறிவுத்தேடவின் எல்லையை

பெண் ஆண் சமத்துவத்தின் மையப் புள்ளியை

மனித ஆசையின் எடையை

நீதி என்னும் சொல்லின் பொருளை

உலக சமாதானத்தின் கூடுதலை

கட்டுக்களை அவிழ்க்கும் உத்தியை

ஜனநாயகக் கிணற்றுக்குள் ஒடுக்கப்பட்டோரும்

பெண்களும் முழுகி இருக்கும் காரணத்தை

வறியோரின் காடுகளில் வல்லமையாளர்

ஏன் விளையாடுகின்றனர்,

தீயினாலும் ஏரிக்க முடியாத சாதியை

முந்றாக எவ்வாறு அழிக்கலாம்

கடன் இல்லாமல் எப்படி

வாழ்க்கையை நடத்தலாம்

திடீரெனக் கட்டறுந்து போகும்

வாழ்க்கைக்கத் துணையை, பிள்ளையை

அண்ணன் தங்கை உறைவை வாழ்ந்த வீட்டை

எவ்வாறு உத்தரவாதப் படுத்தலாம்,

மதப்பிரிவுச் சண்டையை

உழைப்போர் உலகின் வறுமையை

எப்படி நிவர்த்தி செய்யலாம், என்பவைகளைத்

தேடுவது

□ □ □

ஈடு காப்பியூப் பேஷன்ஸி பாரிடி

கூரியில் கமிஷன் மூலம் இலா

• ஞானி

அப்போது நான் ‘பெட்டைக்’ குரங்காய் வாழ்ந்தேன்

நாங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் உலாவித் திரிவோம்
எங்களுக்கு உணவுப் பஞ்சமில்லை
அறுகம் புல்லில் இருந்து
ஆகாயத்தில் தொங்கும் பலாக்கனிவரை
நாங்கள் தின்போம்

வெட்டவெளியில் வட்டமாய்க் குந்தியிருந்து
மழையில் தலை முழுகுவோம்
பனிக்கால இரவில்
பற்றைக்குள் படுத்துத் தூங்குவோம்

ஆளுக்காள் பேன் பார்ப்போம் முதுகு சொறிவோம்
பிரசவம் பார்ப்போம், எம் குட்டிகள்
எல்லோர்க்கும் பொதுக் குட்டிகள்

உயர்ந்த கொப்புகளின் விழுதுகளில் பிடித்து
ஊஞ்சல் ஆடுவோம்

எமது கூட்டத்தின் கிழட்டுக் குரங்கொன்று ஒருநாள்
எம்மை ஒரு தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது
எம்மில் பலருக்கு அதில் விருப்பமில்லை
இருப்பினும் கூட்டத்துடன் குதித்தோடினோம்

தோட்ட வேலியைப் பாடும்போது முள்
கம்பி எனது முதுகில் கீறியது

பச்சைப் பசேலென்ற தோட்டத்தில்
 ஆசையுடன் பிடுங்கிப் பிடுங்கி
 பச்சை சீவப்பு மிளகாய்களைத் தின்நோம்
 வயிறுகள் நிறைந்தன
 சிறிது நேரத்தில் கண்கலங்க முக்கும் ஏரிந்தது
 வயிற்றினுள் காரம் குடைந்தது
 ஒன்பது வாசல்களாலும் ஏரிகாற்று வெளியேறியது
 வேதனையில் அங்குமிங்கும் தூள்ளிக் குதித்தோம்

பக்கத்துத் தோட்டத்தினுள் பாய்ந்தோம்
 அது ஒரு தக்காளித் தோட்டம்
 பிடுங்கிப் பிடுங்கித் தக்காளிப் பழத்தைத் தின்நோம்
 அப்போது வயிறுகள் குளிர்ச்சியடைந்தன

“ஹீ...ஹீ...” என்று சிரித்துக் கைகொட்டி மகிழ்ந்தோம்
 பக்கத்தில் ஓர் இருண்ட பெருங்காடு,
 இந்ததைப் ‘பெருக்க’ அதற்குள் புகுந்தோம்.

□ □ □

• பூவை

ஆடி ஆவணித் தூற்றல் மழை காய்ந்த நாளில்

உக்கிப்போன முகிலின் நீக்கல் ஊடாக
முகத்தைக் கடன் தந்தது செங்கதிரோன்
வடதருவ மண்மீதும் சிறிது மனமிரங்கி

இறுகிய குளிர் காற்றில்
இழுத்துப் போர்த்துப் படுத்திருந்த
இறைச்சி கடும் வண்டிலகள்
கறள் உதிர்த்து மீண்டும் விழித்துக் கொண்டன

தமக்கும் இனி வேலை உண்டென்று

தாயக உணர்வு புகலிடத்தவிப்பு
பாசம் பரிமாறும் ஒன்றுக்கடல் நிகழ்வு
முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள தோலும்
முகமும் சொல்லும் நடந்து வந்த பூர்வீகம்

பனம் பூவை மீசையால் வடிகட்டி
உறிஞ்சி ருசிக்கும் நாக்கும் உதடும்
வடிகட்டிய ‘தண்ணியில்’ மிதக்கும்

குப்பென்று சிவக்கும் விழிகள்
கடிப்பதற்குச் சுட்ட கோழிக்காலும்
ருசிப்பதற்கு மீன் கூழும்

எப்படி இருந்தோம் இப்படி ஆனோம்
என்றொரு ஏக்கப் பெரு முச்சும்.

□ □ □

• கேள்விஸ்பு

படுத்துறங்கிய வங்கக்கடல் மார்கழியில்
காலால் நிலத்தைக் கிண்டிக் கிளறி
கொதித்தெழுந்த கோரப்பசிக்குத் தன் துணைவனை
இருபது அகவையிற் பறிகொடுத்தாள்

முதிர்ந்து தளர்ந்து முகம் சுருங்கி
நடுங்கும் விரல்கள் நறுக்கும் பாக்குத்
தவறித் தடம்புரண்டு
தற்கொலையை நினைந்துக் கலங்கும்
முதாட்டியின் முதிர் கண்ணீரைக் காய்ச்சி உலர்த்தி
ஆவியாக்கி ஊதுகின்றது உப்புக் காற்று

ஆடிச் சோழகம் அம்மியைத் தூக்கும் காலத்தில்
அசைந்து நடந்து
தலைச் சுமையைத் தரை இறக்கி
அகப்பைக் கையால்
வர்ணச்செதில் மச்சத்தைத் தராசில் நிறுத்தெடுப்பார்

சந்தை ஊர்தியை எதிர்பார்த்துக் குந்தியிருந்து
பாக்குப் பிளகை வாயில் போட்டு
பழுத்த பாதி வெற்றிலையில் தடவுகின்றார் சுண்ணாம்பு

போர் அலைகள் பிடிங்கிய மண்ணுக்குக்
கொடை வழங்கும்
தென்னம் நாற்றைப் பெறுவதற்கு
விரைந்து செலவோரின்
வியர்வைத் துளிகள் நனைக்கின்றன
ஹரி பரவிய களிமண் தெருக்களை

எழும்பிச் சயிக்கிள் உதையும் பாதத்தின்
புறங்காலில் நெழியும் வெற்றிலை நரம்புகள்

மனைவி அகன்று மனை இழந்து
மனத்தில் பூத்துள்ளது இலவும் பஞ்ச
கோயிலை வலம் வந்து
முகப்பில் வாடியமுகத்து மயிரைத்தடவி
பூசாரி நீட்டும் உணவுக்காய் காத்திருப்பர்

சிலமாத உடல் உறவில் சீதனஸ்ட்ச விவாதத்தில்
தூரத்திக் கலைத்த தன்குஞ்சை அணைத்து ஆதரித்து
சூலித் தொழிலால் உணவூட்டும்
எண்பத்தைந்து யுகம் கடந்த மடிமுகத்தில்
கிறுக்கியுள்ளன கவிதை வரிகள்

முட்டைகளிட்டு அடைகாந்துக்
குஞ்சுபொரித்துப் பேணும்போது
பத்தாவது குஞ்சு பாசமறுத்துச் சிறகடித்து
பறந்து திரியும் துயரம் சொல்கின்ற

சேவலின் கண்கள், மலைக் குகைக்குள்
மறைந்து மினுங்கும்.

□ □ □

• ஈடை

பேதையர் கரங்கள் ஏந்திய பூக்கூடைகள்

பெதும்பைகள்

கைகளில் ஏரியும் குத்து விளக்குகள்

அலங்காரப் பட்டுப்புடவையில்

புது மங்கை நடுப்பாதையில்

மடந்தைகளும் அரிவைகளும்

ஏந்திய தட்டுக்களுடன்

முகில் அலையில் மிதந்து

பூங்கொத்து மேடையை நோக்கி அசைகின்றனர்

சிதறி எழுகின்றது வெள்ளி

மத்தாப்பு வாணச்சுடர்

ஆராத்தி எடுப்பர் குரவை இசை பாடுவர்

கொஞ்சவர் இரு கன்னங்களில்

ஆண்டாள் மாலையும் ஆனுயரப் போடுவர்

கயம்வரத்தில் நிற்கும் தமையந்தியின் மகரந்தத்தில்

மொய்க்கின்றன தேங்ககள்

விரித்த ஜந்து மாவிலையும் தேங்காயும்

புனித நீர் நிறைந்த வெள்ளிச்செம்பும்

பொறுமையுடன் ஏந்தி நிற்கும் மென்விரல்கள்

சிரசில் உச்சி வரிக்கோடுகள்

அடுக்கித் தொங்கும் ஆபரணங்கள்.

□ □ □

• சுல்

வானத்தின் பாதக் கமலத்தில்
உருக்கி ஊற்றப்படுகின்றது பவுண் துண்டு;
சேரிப் பெண்ணின் சிவந்த நெற்றியில்
துலங்குகின்றது தாமரைப்பூ

தொழில் முழுத்து மனம் களைத்து
புற்றின் சசல்போல் புறப்படும் வாகனத் தூசிகள்
வறண்டு காய்ந்த தமது வயிறுகளின்
வெப்பத்தைப்
'பியர்' கிண்ணத்தில் நிறைக்கின்றன

மோட்டார்க்கார் விற்பனைக் கூரைகளில்
தலை அசைக்கும் விளம்பரக் கொடிகள்

ஒரு லீற்றர்
பெற்றோல் தண்ணியின் பெறுமதி
இமயத்தின் நுனியைத் தொடுகின்றது

பழைய உடுப்புச் சேர்க்கும் பெட்டியிலிருக்கும்
துணி முடைகள்
லொறிகளில் ஏறுகின்றன

பாலத்தின் கீழே படர்ந்த குளிர் நிழலில்
சிலர்
படுத்துத் தூங்குகின்றனர்.

□ □ □

• சுறை

நாம் பிறந்த மண்ணெங்கும் புதை கிடங்கு

அச்சே, தாய்லாந்து, அந்தமான்
சமூம், கண்ணியாகுமரி; என்று நீண்டு செல்லும்
கடலோர வாழ்வுகளில்
சுணாமி பதித்த காலடிச் சுவடுகள்

இடம்பெயர்ந்து அலைந்து சொந்த வீடு மீண்டு
மணம் முடித்துப் பிள்ளைப்பெற்று, தன்
பிஞ்சக் குழந்தையை, துணையை
தன்னை சன்ற தாயை அக்காவை
பிள்ளைகளை, இளையவரை
முதியவரை அயல் உறவுகளை
அலைச்சகருளில் பறிகொடுத்து
கடற்கரை மணல் திடலில் நின்று
வானத்தைப் பார்க்கும் சிதைவுகள்

ஆழி உண்டபின் எஞ்சிய மாணவரின்
கல்விச்சாலைகளின் வெற்றிடம் நீக்கி
நிதி திரட்டி மதிய உணவு சமைத்துப்
பந்தி இருத்திப் பகிர்ந்தளித்து, பள்ளியின்
இருப்பைக் காத்து நிற்கும் ஏறு நெஞ்சின்
வேர்கொண்ட வாத்திமாரின் ஏக்கப் பெருமுச்சு

நாடும் நகரும் மலையும் விண்ணும்
விரிந்து நிற்கும் மண்ணும் கண்கலங்க, தம்
உறவுகளைப் பக்கம் பக்கமாய்க் கிடத்தி
கைப்பிடி மண்போட்டுக் கலங்கி நிற்கும்

நாம் பிறந்த மண்ணெங்கும் புதை கிடங்கு.

• கூடுத் பஞ்சை

புதிய நோக்கம்

கோள் ஒன்று காய்ந்து இறுகிக் கல்லாகிப்
பாளம் பாளமாய் வெடித்து
நீர்ச்சிரங்குப் பாதத்தின் விரல்களென
இடைவெளி நீக்கலுடு
ஒட்டைப்பல் காட்டும் ஓர் ஆழமாதம்

தலையில் சேலைச் சும்மாடு
அதன்மேல் பனங்கொட்டைக் கடகம்
வலது கையால் இடுக்கிப் பிடித்த
சிறு கட்டு விறகுக் கொள்ளியுடன் செல்லும்
பெற்ற வயிறுகளின் வரிசையில்
சேர்ந்து நடக்கும் பெடியன்களின் தலையிலும்
அரைச் சாக்குச் சுமைப் பாரம்

முதாதையரின் அநுபவங்களை
முன்னே செல்வோர் சொல்லும்போது
இணைந்து இசைபாடும் சோழக்க காற்று
பிடரியால் வழிந்து முதுகுத் தண்டில் ஊர்கின்ற
வியர்வை நூலை உலர்த்தப் போராடித் தோற்கும்

முன் செல்லும் முதிர் ஆத்தைகள்
பல் கழன்ற வாயால் உமிழு முடியாது
ஊதிவிடும் வெற்றிலைச் சாறு
ஷ வாணமாய்க் காற்றில் பறந்து
எமது முகத்தைத் தடவும்போது
புகையிலைச் சக்கையின் நஞுமணைம் எம்
முக்கு நுனியை உரசிச் செல்லும்

ஆச்சி ஒருத்தி ‘ஜேயோ’ என்று சினாங்கி
சுமையுடன் ஒற்றைக் காலைத் தூக்கி நிற்கும்போது
அவரது உள்ளங் காலில் குத்தி நிற்கும்
கெளுத்தி மீன் முள்ளைச்
சுமையொடு குந்தி இருந்து கழட்டி எடுத்து

“பக்குவமாய்ப் பார்த்து நடவுங்கோ ஆச்சிமாரே”

என்று அவதான வார்த்தைகள் கூறியவாறு
காய்ந்து கிடக்கும் கருவாட்டு ஆற்றைக் கடந்து

ஒற்றை அடிப் பாதையில்
ஊர் நோக்கிச் செல்லும்
கருக்கல் நேரத்தில்.

□ □ □

• நூல்கீல்வுட்டுக்காலில்

அடர்ந்து படர்ந்து உயர்ந்து நிமிர்ந்து
 கருமழையைப் பொழிந்து
 செழித்து வாழும் இருண்ட காட்டில்
 வீடு கட்டுவதற்குக் கப்புத் தறிக்கவென்று
 பற்றைக்குள் புகுந்தேன், அப்பொழுது

தோளில் கொஞ்சும் குரை முள்
 காலில் கடிக்கும் கட்டெறும்பு
 முதுகில் கிள்ளும் *முசுறு

வாசம் வீசும் சந்தனம்
 வீரம் பேசும் கருங்காலி
 உரம் ஏறிய பாலை
 அழகியலில் முதிரை

ஊவர்...
 முதுகில் அப்பிய காஞ்சோண்டி
 தோலில் ஏரிந்து கடிக்கின்றது

உள்...
 உயர்ந்த தில்லை மரக் கிளையைச் சுற்றி
 உறங்கிப் படுத்திருக்கும் புள்ளிப் புடையன்
 ஊதுகின்றது கோபப் பெருமுச்சை

கள்ளிக் கொடியுடன் கலந்து நிற்கும் முள்ளுச் செடிகள்
 தலை மயிரைப் பிடித்து இழுக்கும்

“கவனம் கள்ளிப்பால் கண்ணுக்குள் போனால்
 கண் குருடாகும்”
 என்று எச்சரிக்கை செய்யும் உறவுகள்

சிவப்பும் கறுப்புமாய் சிரித்து
வா வா என அழைக்கும்
நாவல் ஈச்சம் பழக் குலைகள்

உதர்ந்து கொட்டுப்பட்டுக் காலில் மிதிபடும்
குண்டுமணிச் சிதறல்
சட சட என்று சிறகடித்து
கத்திப் பறக்கின்றது காட்டு வெளவால்

துள்ளிக் குதித்து ஒடும் முயலும் தாயும்

காலுக்குள் மிதிபடும் காட்டெருமைச் சாணகம்
ஆனை நடந்து சென்ற
ஆழமான அடியின் பள்ளங்களை மூடியுள்ளன
காய்ந்த இலைச் சருகுகள்

வாயை மூடி மூடித் திறக்கும்பொழுது
சொண்டு இரண்டையும் ஒட்டுகின்றது
பாலைப்பழம்.

* முசுறு : அரைச்ச மஞ்சள் நிறமுடைய ஒருவகைக் கடி ஏறும்பு

□ □ □

• ஒவியருக்கு

கட்டிளாங் காளைகள் கண்ணிகளின்
 பகுத்து நோக்கும் அறிவொளிப்
 பெண் செல்வங்களின் ஆண்மாக்கள்
 குருதியாகத் தெளிக்கின்றன முகத்தின்
 இதயத்தில்
 துருவித் தழாவும் சமூகவியலில்
 மிதந்து வரும் பிளவுகள்
 பிரபஞ்சப் பெளதீக்கக் கிரகமே
 ஏன் எல்லைகளை அழித்து ஒரே
 வெளியாய் மாறக்கூடாது இயற்கையே
 ஏன் ஒரே நிறக் கண்ணை
 ஒரே பார்வையுடன் படைக்கக் கூடாது
 கவளச் சோற்றில் கலந்துவிடு மாணிடத்தை
 ஆயிரத்தி ஜநாறு உயிரின் ரைற்றானிக் ஒலம்
 பல்லாயிரம் ஆவிகளின் இரட்டைக்கோபுர முனகல்
 மூச்சும் காற்றும் உடலும் உதிரமும்
 யாவர்க்கும் பொது உடைமைதானே.

□ □ □

• வேள்

எல்லையற்ற வான் கடற் பரப்பில்
சிறகடித்து நீந்தி விளையாடும் மகிழ்ச்சிப் புகை

இயந்திரங்களை உந்தி உதைத்து
ஒடவிடும் நீராவிப்புகை

நறுக்கி எடுத்து விரித்துப் பதமாக வெயிலில் வாட்டி
இதமாகக் கரிய நிறம் பூசி
பணமுட்டை ஆக்குவது ஊமல் விறகுப் புகை

காட்டுப் பற்றையின் புதருக்குள்
தேங்காய் மட்டைப் பொச்சுப் புகையை
வாயால் ஊதும்போது
மண்ணை இடித்து எழும்பித்துள்ளி
புற்றெலி வேகமாய் ஓடும்
வேட்டை நாய் பாய்ந்து கவ்விப் பிடிக்கும்

மெலிந்த வயல்களின் வலிந்த விதைகள்
வியர்வைப் புகையை
மலை நோக்கித் திசை திருப்பும்

ஆயுளைக் குறைத்து முளையை முடமாக்கும்
சிகரட் கஞ்சா அபினி ஹவீஷ் புகை.

□ □ □

• ஓள்

தாய் மண்ணில் விழுந்தெழும்பித
துன்பங்களில் தோய்ந்து
தவித்து ஏங்கி நின்றபோது

கை தந்து வரவேற்ற நந்யுமி

தேடு
நீ வேலை தேடு என்று
சமுகநலப் பணம் தந்து
படிக்கச்சொன்னது தன் மொழியை

காலுக்குக் குளிர் காக்கும் சப்பாத்து
உடல் முடும் மேல் அங்கி
கழுத்தைச் சுற்றத் துவாய் வாங்கவெனக்
குளிர்கால மானியக் காசோலையும்
வந்து விழுந்தது தபாந்பெட்டிக்குள்

அடுத்த பனிக்காலம் நெருங்கும்போது
குடும்ப மருத்துவர் கூறிய அறிவுரை:

பத்து இறாத்தல் நிறை கூடிவிட்டது
வயிற்றில் கொழுப்புப் படியும் கவனம்
நாளாந்தம் நல்ல நடை போடு
இல்லையேல்
உன் உடல் எடை போடும்
எச்சரிக்கை.

□ □ □

• தேவிய்

சொர்க்க உலகம் காண்பதற்குச் சென்ற
சொந்தச் சகோதரங்கள் பட்ட அவலம் இன்றும் படும் அவலம்

படகுப் பயணத்தில் பட்டினியால் பலநூறு காதம்
மன்னாரிலிருந்து கால் நடையாய்
கண்டி நுவரெலியா சென்றடையுமுன்
உடல் இளைத்து நடு வழியில் பாதியும்

காடு வெட்டும் போது
கால் சறுக்கீக் கருநாகம் தீண்டியும்
அட்டைக்கும் இராஜ நுளம்புக்கும்
வென் அணுவை இரை கொடுத்தும்
நோய் பட்டினிக் கொடுமையாலும்
அழிந்தோர் பல்லாயிரம்

முவாயிரம் அடியின்மேல் உறங்கிய
முகிற்காட்டை அழித்து ஒழித்துக்
காலனித்துவச் செழுமைக்கும்
நாட்டின் வளத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும்
தங்கம் சொரியும் சிங்கபுரி ஆக்கியோரின்
துன்பத்தில் விளைவது

□ □ □

• ४५

சர்வதேச நிதி நிறுவனம்பற்றி
எமக்குப் பொருளாதாரம் கற்பிக்கும்போது
சிரித்த உன் பல்லைப் பார்த்துத் தென்னம் பூக்கள்
நாணித் தலை குனிந்தன

பேராதனைப் பட்டமும் பதவியும்
பிறந்த உன் ஊரின் பாதத்துக்குக் கீழேதான்
என்னும்
பண்பையும் நிலை நாட்டினாய்

பறந்து இருமுறை கொழும்பு நகர் வந்த எனைக்கான
விரைந்தோடி வந்து, விடிய
விடிய
விடிய
ஹர் அளந்தோம், நண்பனே உலகளந்தோம்

மனைவி பதறித் துடிக்க மகனும் மகனும் கதறி அழ
புத்தி குறைந்த மற்ற மகள் புரியாது புரண்டு விரல் சூப்ப

பறந்துவந்த ‘செல்’ துண்டுகள்
உன் பொன்னான இன்னுயிரைச்
குடான காற்றில் கலந்துவிட்டன

என் உயிர் உறைகின்றது கடுங் குளிரில்
என் கண்ணீர் கரைகின்றது பனித் துளியில்.

□ □ □

• வளம் ஈன் இடுங்கூக்கூல் முத்து

பங்குனி மாதம் பனிச்சீர்க் காலம்
பாய் விரித்துத் தூங்குகிறாள்
பாக்கு நீரிணைக் கடல் அன்னை

காற்றை உறிஞ்சிய விண்வெளியில்
புல் நுளியும் அசையவில்லை

இன்னும் தமது கூடுகள் நோக்கித்
திரும்பிக்கொண்டே இருக்கின்றன
இரை தேடிச்சென்ற பறவைக் கூட்டம்
தமது குஞ்சகளுடன் சேர்த்துக் குயிலுக்கும்
இரை ஊட்டுகின்றன காக்கைகள்

பனையிலிருந்து மாலைக் கள்ளுடன்
இறங்கும் மாணிக்கனார்
துறையில் முசிமுசி
வெஞ்கும் துரைக் கட்டாடியார்

வெங்காயக் குவியல் ஏற்றி
இரட்டை மாட்டு வண்டில் ஓட்டும் சதாசிவத்தார்
அரையில் பறியைக் கட்டிக் கரைக்கடல் வீசுகின்றார்
கணபதியார்

உயிரிழுந்த அலையின்மேல்
நீட்டி விரித்த வெண் கம்பளத்தில்
தசை திரண்ட அன்னம் ஒன்று அசைந்து
மேற்கு வான் தரைநோக்கி
மெல்லென நகர்ந்து வருகின்றது

கண்ணாம்பு பூசிய சிலுவையில் மோதிய கரிக்குருவி
தலையை உதறியபடி மீண்டும்
சிறகடித்துப் பறக்கின்றது

வெள்ளை வேட்டி அரைக்கைச் சேட்டுடன்
கைக் கடிகாரம், நெற்றியில் சந்தனப்பொட்டும்
சயிக்கிலைத் துன்புறுத்தாமல் மிதிக்கும்
மென்மையான பாதங்கள்,
கன்னங்கள் இரண்டையும் இணைத்து
நெற்றியில் ஓடும் நான்கு நால் மடிப்புக்கள்

பனையின் கழுத்தை நெரித்துக்கட்டிய
ஒலிபெருக்கி, பாடுகின்றது போதனை:
'எங்கிருந்தாலும் வாழ்க'.

□ □ □

• டெல்லு

ஆற்றங்கரை ஓரமாய் ஞானப்பழம் உண்டு
ஆதி அந்தம் கூறாமல்
மௌனமாக இருந்து, ஆமை, மீன்
முதலைகளுக்கும் உணவு ஊட்டுகின்றார்

வற்றாத நீருற்று ஒன்று ஒடுகின்ற
வாய்க்காலின் கரையோர மணற்றிடலில்
வெயில் குளித்து உடல் காய்ச்சும்
முதலைகளின் முதுகின்மீது, ஆமைகள் உறங்கும்

நண்டு காதைக் கடிக்கும், வாலில் உட்கார்ந்து
மௌனாவும் கரிக்குருவியும் வம்பளக்கும்
காட்டுக்கோழி கண்ணில் மன்னைத் தூவும்
காகம் எச்சில்போட்டு ஒடும்

திருவிழா வெளிச்சத்தில்
சுழியோடி விளையாடும்
நீரின்மேல் தலையை மிதத்தி வாலை அசைக்கும்
அலங்காரம் பார்த்து இசையை ரசிக்கும்

மனிதர்கள் நீராடும் திடற்கரையை
எட்டியும் பார்க்காது,
இதுவரை
எவரையும் தீண்டாதது
அந்தத் தெய்வம்.

காடு மலை வான் வெளியில்
குயில் குரங்கு உயிரினங்கள்
சுதந்திரமாய் இரரதேடும்

மாறியும் கோடையும் மாறி மாறி
வட தென் முனை வெளியில்
பசி தணிக்கும்
பறவைத் தொடரணிகள்

கடற்கரை மணல் மேட்டில்
நாதியற்றுக் கிடக்கும் மீன்குடலை
தின்று வயிறு ஊதிப் பெருத்து
ஒய்யாரமாகப் படுத்திருந்து பல்லினித்து
நாக்கை நீட்டி வாலை ஆட்டுகின்றன
நன்றியுள்ள நாய்ச் சிதறல்

அண்ட வெளியில் அயராது வியர்த்தொழுக
உருண்டோடும் மண்டபத்தில்
அரைச்சான்
வயிற்றைக் கழுவப் பல தடைகள்.

□ □ □

• இன்றைகள்

கசங்கிய அறுபத்தெந்து ரூபாய்த்தாளில்
வாங்கிய றலிச் சயிக்கிலில் ஓடித்திரிந்தேன்

அண்ணாவும் தம்பியும் நானும்
சாந்து குழழக் ஜயாவும் தங்கைமாரும்
கல்லரிந்து வீடு கட்டி வாழ்ந்தோம்

அரை ஏக்கர் வளவில் பனை தென்னை
படப்புக்குள் சிறு தோட்டப் பயிர்கள்
பக்கத்தில் * சங்களை பதித்த தூரவு

காணி நிலங்களில் கட்டிய வீடு வளவில்
பப்பாசி வாழை மா வேம்பு மரங்களும்
மல்லிகைக் கொடிகளும் செவ்வந்தி
குரிய காந்திச் செடிகளும் செழித்திருந்தன

தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்த
வானம் பூமி வாழ்வு குடியிருப்பு
இரத்தத்தில்
இரண்டறக் கலந்த தாயக நினைவுகள்

புடவை சட்டை, சாரம் துவாய், போதும்
மானத்தை மறைப்பதற்கு; இளநீரும்
நுங்கும் உயிரை வளர்க்கும்.

* சங்களை : பயிர்களுக்கு நீர் இறைப்பதற்காகத் தோட்டக்காணிகளுக்குள் ஆழமாக வெட்டிய தூரவுக்குள் (சிறிய குளம்), கோயிலின் கேளிப்படி அமைப்பில் பனை தென்னைக் குற்றிகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக, அடுக்கி, அடுக்கி உயர்த்துவார். இந்த முறையைச் ‘சங்களை’ என்று கூறுவார்.

• ஆடைக்கூட்

இடம் பெயர்ந்து ஆறுலைந்து
கால் தடக்கிச் செம்மணி ஆறு கடந்து
வன்னித்துயர் வாழ்வகன்று
முகவரின் கால் பணிந்து முப்பது இலட்சத்தில்
முடிய லொறியுள் படுத்து
ஆற்றில் நீச்சலடித்து அகதி வழக்காடி
வாழ்விட அனுமதியும் பெற்றபோது
மலர்ந்தது எமது - விருப்பம் - காதல்
குழந்தை படைத்துக் குருவிக்கூட்டில் தொடங்கியது
கூட்டுக் குடித்தனம்

நாளும் பொழுதும் வேதனை கமந்து
வேலை இழந்து தொழில் தேடிப்
படிகளில் ஏறி இறங்கி
நாக்கு நீள நாயாய் அலைந்து
கடன் தொல்லைகள் கழுத்தை நெரித்து
நிலை தடுமாறி,
*‘பாங்றப்ற’ சாமியாரின்
காலில் சரணடைந்தேன்

நியாயம் வேண்டித் தலையை நிமிர்த்த
நாயகன் கை மயிரைப் பிடித்தது

உடுத்த உடையுடன் கைப்பை தூக்கிக்
கொண்டுவந்த அத்தனை நாணயமும் இழந்து
ஆதரவுக்கரம் நீட்டுகின்ற
‘சமுக’
கந்தோர் வாசற்படியில்
மீண்டும் அகதியாய்.

* பாங்றப்ற : BANKRUPT

• தீவியங்

இரவு பகலாய்ப் பறக்கின்றன உறக்கம் நீக்கிய
இரும்புக் குதிரைகள்

எப்பவும் உண்ணலாம் எப்பவும் உறங்கலாம்
ஒடு பாதையில் உணவை வாங்கி
கார் ஓடும்போதே உண்டுகொள்வர்
இயந்திரத் தொழிலில் கழியும் நாட்கள் ஜந்தும்
பகுதி நேர வேலையில் மீதி நாட்கள் இரண்டும்
வாழும் வீட்டின் அறைகள்
வாடைகைக்கும் விடவேண்டும்

மோட்டார் வாகனப்பவனி சொகுசுதான்
ஆனால் திருத்தும் இடத்தில்
உறங்கப் பழக வேண்டும்

அடுத்த கிராமம் அறியாத பிள்ளை
ஆசையோடு வெளிநாடு சென்று
மோகந்தீர் முன்றைப் பெற்று
கணவன் படத்தையும் மணிக்கூட்டுக் கம்பியையும்
மாறி மாறி முழிசிப் பார்க்கும்

அம்மா அப்பா விமானத்தில்
வந்திறங்கியது ஒன்றாகத்தான்
அப்பா இப்போது
மகன் வீட்டில் குழந்தையைப் பேணுவர்
அம்மா, மகன் வீட்டுச் சமையற்காரி.

• புருப்பரை

வழிக்க வழிக்கக் கண்களில் ஊறிவரும்
தந்தையின் பாசத்தை
நிறுத்தமுடியாமல் தவிக்கும் பிள்ளைகள்

ஓ இதழ்களைப் பரிமாறுபவர், பத்திரிகையாளர்
வணிகர், நன்பர், அன்பரெனப்
பலரின் கண்களும் சிவந்திருந்தன

தலைமாட்டுப் படியின் தரையில் இருப்பவர்
எமது பயணமும் ஒருநாள் இப்படித்தான்
இதற்கேன் இத்தனை பியத்துப் பிடுங்கல்
என்பதுபோல் சிந்திப்பது தெரிந்தது

ஆயிரமாயிரம் மாணவரை வளர்த்தெடுத்த
அதிபர் நடந்துவந்த ஊன்றுதடி,
ஆழந்த சிந்தனையில் தரித்து நின்றது

சங்கப் புலவரின் மண்ணில் கற்று
வங்கப்பாதத்தில் கற்றுக்கொடுத்து
பளிக்காலத்தின் பரந்த நிலப்பறம்பில்
சிலுவைகளைச் சுமந்தோரின் மத்தியில்

அஸ்தியானார்
அன்புடையோர் கலங்கி நிற்க.

• யூபாங்

தோனிற் சுமக்கும் புத்தகக் கட்டுடன்
துள்ளி நடக்கவில்லை
தும்பிபோல் பறந்து சென்றாள்

மண் நிறம் பூசிய முகத்தில்
சுடர்விட்ட முத்துச்சிப்பி
முள்ளிச் செழிபோல்
குத்தியது நெஞ்சத்தை

சோழகக் காற்றுத் தூக்கிக் கிளப்பிய
சீருடையை
ஒதுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு
காற்றாய்ப் பறந்தாள் மானம் காத்து

நாவற்பழக் கண்ணை
நான்கு திசைகளிலும் சுழலவிடும்
ஓருக்கண் பார்வைகள்

சனாமித் தண்ணி முழுகவார்த்து
கருகிச் சரியும் பனங் குருத்தைப்போல்
சருகாகிப்போன
நினைவுகள்.

□ □ □

விடை

ஆவணிப் பெளர்ணமியில்
ஆஸ் வேம்பு
நாவல் பனைப் பத்தைகளால்
பந்தல் அமைத்து, அரண்மனைச் சிகரம்கட்டி
சப்பற்றமும் அலங்கரிப்பார்

நிலவை நிறுத்தி
நட்சத்திர மணிகளைத் தெளித்து
நடுவெய்யில் ஆக்கிடுவார்

சதிராடும் குமரிகளின்
அலையாடும் உடல் அழகில்
இளக்கள் நடுகற்கள் ஆகிடுவார்

காலையில் ஊற்றெடுக்கும்
சக்கரரைநீர் அருவி ஒன்று
இரவில் *கோப்பி ஆறாய் ஓடும்

வீதி உலா வழியெங்கும்
வர்ணப்பு இதழ் சொரியும்
நில மடந்தைக் கண் மடல்கள்

பால்போன்ற வெண்மணைன்
மாமியார் மூலைதனில்
எட்டுக்கூட்டு மேளம்
இடியோசை வொடி கொட்டும்

காதுக்குள் தேன் ஊற்றும்
நாகசுரக் காற்றலைகள்.

* கோப்பி : COFFEE

• ஆந்தோலை

கறுப்பு மதிலில் ஏனி சாய்த்து
வெள்ளைப் பூச்சை மேசன் பூசும்போது

சுப்பிரபாதம் ஓலிக்க மணி ஒசை கேட்கின்றது

கடகடக்கும் வண்டிற் சில்லுடன்
கலகலக்கும் தகர வாளிச்சத்தும்,
பீ வண்டில் தெருவைக் கடக்கின்றது

பின் இருக்கையில் பிரம்புக்கூடை கட்டி
மீன் சந்தைக்கு விரைந்து செல்லும்
மோட்டார் சைக்கிள்கள்

கிணற்றுவாளி சுற்றும் சில்லில்
கிறீச்சிடும் சத்தம்
அவசரமாய் நீராடிப் பூக்களைப் பிடுங்கி
கோயிலுக்குக் கொண்டு செல்வர்

முந்தத்து இடிகட்டையில் கட்டப்பட்டு
கொழுத்த கிடாய் ஒன்று கத்துகிறது,
சனிக்கிழமை நல்லெண்ணைய் முழுக்கில்
போத்தல் வகையும் உருளும்

உதயப்பூசைக்கு விரையும் இறக்குமதி ஊர்திகள்

சந்தை அடைப்புக்குள் வண்டிலை நிறுத்தி
மாடுகளைத் தூணிற் கட்டி
வைக்கோல் போடும்
வாழூக்குலை வியாபாரி

தேர்தலின் வரவைக் கட்டியங் கூறுகின்றன
கவரோட்டிகள்.

• ஈஸ்குப்பகல்விது

கருப்பைக் கடலில் மூழ்கி எடுத்துச்
சீராட்டிச் சிங்காரித்து வளர்த்த
பஞ்சவர்ணங்க் கிளிகளைத் தன் விரலால் நசித்து
காற்றுக்குப் பலம் சேர்த்த முருங்கை மரத்திற்கு
எப்படி

என்ன

தீர்ப்பைக் கொடுப்பதென்று கண்ணீர் சிந்தும்
நீதியின் கரங்கள்

நட்சத்திரத் திரவியம் திரட்டி
நிலவு வங்கியில் நிரப்ப நினைத்தவர்
முயலாகப் பாய்ந்து
மாணாகத் துள்ளிச் சில்லுடன்
இரண்டறக் கலந்தார்

* டி.வி காட்டிச் *சீரியல் ஊட்டிக்
*காட்டுன் எண்ணெய் பூசி வளர்த்து
வழி தெரியாத சமுத்திர நடுவில்
விழிகள் இரண்டில் செருகிய மூளையில்

வழிப்போக்கனின் வெள்ளைக் கையில்
தான் ஈன்ற குன்றைத் திடீரெனத் தினித்து
மேம்பாலத்தின் தடைச்சுவர் தாண்டி
தண்டவாளத்தில் துள்ளிக் குதித்தாள்

துணைவரை இழந்து மழலையைக் கொன்று
நித்திரைக் குளிசையில் தப்பிப் பிழைத்து
ஒடும் ரயிலில் தலையை வைத்து
மங்களம் பாடிய சங்கமக் கவிதைகள்

ஆண் குட்டியைத் தன் நெஞ்சில் அணைத்து
தாவித் தாவிப் பாயும் கங்காருத் தந்தை
ஆடுது ஆடுது இரு ஆண்மைகள் ஆடுது

இயந்திர முகத்தில் கோலம் வரைவதற்கு
கொதித்துச் சூடேறிய குருதியுடன் ஓடுது.

*டி.வி. : TELEVISION *சீரியல் : CEREAL *காட்டுன் : CARTOON

□ □ □

• நேர்திட்டப்

இப்பற்பில் நிகழும் அக்கிரமங் கண்டு
 நீ ஒடிச் சென்று
 செவ்வாயுடன் மோதிவிடுவாய் என்றோ
 நிலவுடன் இணைத்து உன்னை
 வெள்ளிக் கம்பியால்
 தொடுத்துள்ளனர்?

அன்று மத்திய கோட்டில்
 உயிரெயும் உதிரத்தையும் போசித்தீர்
 இன்று
 பனித்தானை எம்மீது தெளிக்கின்றீர்

கனதியான சப்பாத்துடன்
 உம்மீது நாம் நடப்பதாலோ
 எம்மை
 ஆட்டி அசைத்துச் சறுக்கித் தள்ளி
 குண்டி அடிப்பட விழுத்துகின்றீர்?

உமது சிந்தனை
 எம்மீது
 பாசமாக மாறுவது
 எப்போது ?

□ □ □

• இறைவு

மன்னும் பொன்னும் சுரண்டும் சண்டையில்
அண்ணனும் தம்பியும் கடித்துப் பிய்த்தனர்
தமது முக்குகளை

காற்றோடு வந்து ஒதுங்கி, அப்பம் நிறுத்து
பதி எழு அறியாத பழங்குடி மக்களை
பரந்த வெளியில்
போகப் பொருளாக்கிடுவர்

தொழிற் சங்கப் போராட்டத்தில்
ஒருப்பும் கூலிகளின் சேனை
எதிரணியில் பூணப் பட்டாளம்

இருபக்க அடையாளமும்
சில்லறையின்
ஒருபக்கச் சின்னம்

நவீன அருச்சுனனின் கையிலிருந்து
நழுவி வீழ்கின்றது
காவல் தடி.

□ □ □

• டெசு இடுஷ்டைஸின் ஸ்பெஷல்

பண்பாட்டைக் காக்கும் பதற்றச் சூழலில்

கந்தசஷ்டி விரதத்திற்குக் காய் கனியும்
தீபாவளிக்குப் புது உடுப்பும் வாங்கி
இரண்டு கைகளில் தூக்கிக்கொண்டு
வீட்டினுள் புகுந்தேன்

பூசினிக்காயைக் குடைந்து
கண் முக்கு வாயுடன் முகம் அமைத்து
மெழுகு திரியை உள்ளே ஏரியவிட்டு
வீட்டின் தலைவாசல் மேடையில்

*HALLOWIN

கலாச்சாரப் பொம்மைகள் சிரிக்கின்றன

கோல அழகிய ஆடைகள் அலங்கரித்துக்
கைகளில் வேல் குலாயுதங்கள்
ஏந்தியவண்ணம்
“நிக்கெற்றீ” என்று கதவைத் தட்டியவாறு

வந்து போகும்
கலவன் இனங்களுக்கு எமது பிள்ளைகள்
இனிப்புச் சுருள்களை
வழங்கிக்கொண்டு நிற்கின்றனர்.

* HALLOWIN என்பது வட அமெரிக்க நாடுகளில் குளிர்காலத்தை
வரவேற்பதற்கான ஒருவகைக் கொண்டாட்டம் ஆகும்.

□ □ □

• பூஸ்லூ

இடிமின்னல் முழுக்கம் மாரிமழை

கடுங்கூதீர்

உடல் நடுங்கும் மாதங்கள்

பொந்திலும் பரணிலும்

சேமித்துப் பாதுகாத்த உணவுகளை

உண்டு கொடுகிப் படுத்திருக்கின்றனர்

உழைப்பாளி உயிர் இனங்கள்

திரள் முகில் அரணுக்குள்

போர்த்து மூடித் தூங்கி

துயில் எழுந்து முகம் கழுவிச்

சுடர் ஓளியில் முகம் காட்டும்

செங்கத்திரோன் பொன்மேனி

தமது வாழ்வின் வெளிப்புக்கு

குடும் உசாரும் தந்த தலைவனின்

பாசமுள்ள முகம் நோக்கிப்

புத்தரிசிப் பால்பொங்கி

வாழ்த்தி வணங்கிப்

புற்றில் இருந்து புறப்படுகின்றனர்

பாட்டாளி ஏறும்புக் கூட்டம்

மீண்டும் உணவு தேடியவாறு.

• இருவர்

தென்னென பணங்கூடல் ஒலைக் கீற்றில்
உறங்கி வாழும் கிளி குயில் மெனாக்கள்
தொடையைத் தொடுகின்ற வயல் நீரில்
களை பிடுங்கும் ஆய வாழ்வுப் பெண்களுக்கு
சொல்கின்றனர் ஓர் உபகதை :

எழுதுவினையர் இருவர் தேவீபோல்
திரட்டிய சீதன இலட்சத்தில் தனது
கண்ணகி அம்மனைக் கற்ற சிவனுடன்
நுகத்தில் பூட்டிய பொழுது
கோயிலின் கோபுரமணி திக்கெட்டும் ஒலிக்கின்றது

உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை
குளிர்கிறது பெற்ற வயிற்றுக்கு

சொர்க்கச் சமுத்திரத்தின்
சேற்றிலும் உவர் ஊற்றிலும் செழித்து வளர்ந்த
செந்நிறச் சிப்பியின் வெண்ணிற முத்து
சிரித்து விரல்குப்பி விளையாடுகின்றது
தாலாட்டுப் பாடல் கேட்டு

ஆய வாழ்வைத் தன் கைகளில்
அள்ளி எடுத்த சோழக் காற்று
மேல் நாட்டு வயலில் வீசி ஏறிந்தபோது
மோகச் சுதி வலைக்குள்
சிக்குண்டது சிவன் கருத்து

பகம்புல் மேய்ந்த வாய்க்கு
புரியாத நிலத்தின் சேர்வைப் பிண்ணாக்கு
செமிக்கவில்லை என்றதற்கு
அடுக்கு மாடிக் கொட்டிலின் இடிகம்பில்
கட்டப்பட்டன பகவும் கன்றும்

பகவின் வயிற்றினுள் வளர்ந்தது ஏரிமலை
தீக்குழம்பைக் கக்கியது
தீக் குழம்பில் முளைத்தன சிறகுகள்
மலை அடிவாரத்தை முத்தமிட்டது.

□ □ □

• பிஸ்தூரஸ்தீஸ்

“அன்னை இதுதான் தலையணை”

என்று

உடைந்த சப்பாத்துகளைப்

பழைய சீலையால் கற்றிக் கட்டி

அன்பளிப்புச் செய்தனர்,

அரைப்பனை உயரத்தில் இருந்தது அந்த

மாடி அறை வீடு

தனிக் கட்டிலில் மூவர்

கட்டிலின் கீழ் இருவர்

கால் மாட்டில் குறுக்காக ஒருவர்

தனிநபர் அறையில் கைதிகளின் உறக்கம்

பொழுது விழிந்தது

“அன்னை

அந்தச்சுவரில் கிடக்கிற கொத்துக்குள்ள

முகத்தைக் கழுவங்கோ குளிக்கிறதுக்குப்

போவம் பொது இடத்துக்கு”

இரகசியமாகத்தான் சொல்கிறார்:

“சத்தம் போட்டுக் கதைத்தால்

பக்கத்து அறை *அடையான்

சுவரில் இடிப்பான்”

வியர்த்த முகத்துடன் வைன் போத்தலுடன்

வேலையால் வந்து சமைத்து

இரவில் ஒருநேரம்தான் உணவு

அழிம் மாடி உச்சியிலிருந்து

குரங்கத்துப் படிகளில்

கற்றி

கற்றி

இறங்க வேண்டும்

சொர்க்க நரக வாசல்கள்

இரண்டிற்கும் இல்லை

இரும்புக் கதவுகள்.

* அடையான் : வட ஆப்பிரிக்காவின் ஒரு நாட்டிலுள்ள மக்களின் ‘பட்டப்’ பெயர்.

வினாய்பூப் போடு

அம்பெனப் பாய்ந்து ஆழமொய் வலித்து,
கடலடி நகரத்தில் சுற்றிச் சுழன்றேன்
உல்லாசப் பயணியாக, அப்போது
கண்ணின் கூரிய ஒளிக்கத்திர்கள்
நீரின்
திண்ணிய அரணை ஊடறுத்தன

இளம் பச்சை, கரும்பச்சை, கருநீலக் கோட்டையின்

கொள்ளள அழகு

ஒடி விளையாடுகின்றனர் சிறுவர்

ஆனால்

குறிப்பிட்ட மைதானம் இல்லை

இளக்களின் மரதன் ஓட்டத்திற்கு எல்லையில்லை

சிந்து வெளிக்கு முந்திய

காமம் நுகரும்

ஆடை அற்ற ஆண்பெண் கூட்டம்

காணி வேலிச்சண்டை

சாதி சமய மொழி நிற வேற்றுமை

பொருத்தம் சீதனம்

இரும்புப் பெட்டிச் சாவிகள்

எதுவுமே அங்கில்லை

காற்றை முகர்ந்து முச்சை இழுத்து

கண்டு ரசித்த புதினங்களைக்

கவி உலகில் பதிவதற்குக்

கடல் வாயில் தலை வைத்தபோது

ஒழுகியது சிவந்த மை, அப்போது

ஆழி அன்னையின் மடிமீது

நிரந்தரமாய் உறங்கச் சென்றேன்.

□ □ □

• சிபுகேள்ளுக்

உதிரம் கொடுத்து ஊட்டி வளர்த்தோர்
நீட்டிய ஒலை வாசிக்க மறுத்து
செஞ்சோற்றுக் கடனை மறந்து
சேருகின்றனர் எதிர்ப்பக்கம்

சங்கும் குழலும் ஆர்ப்பரிக்க
முன்னோக்கி நகர்கின்றது அறம்

எதிரிலே நிற்கின்ற விழுகத்தை
நோக்கும் கண்மணிக்குள் ஆடும்
சொந்த இரத்தங்கள் விந்துப் பந்தங்கள்

போர் வெறித்தீயின் சுடர்விடும் ஒளியில்
எழுது கோலாக மாறுகின்றது உருவிய அம்பு

நழுவுகின்றது விதுரனின் வில்
கழற்றி ஏறிகின்றான் அம்பறாக்கூட்டை

தனித்து நிற்கும் தேரோட்டியின்
கண்ணும் வாயும் கட்டப்பட்டுத்
திசை புரியாமல் தயங்கும்
படகின் ஒரு தடுப்பு

தேர்த்தட்டில் இருந்து கைகள் பின்னன்றிச்
சாரதியை உற்று நோக்கும் ஊசி விழிகள்.

□ □ □

• வாட்கூ

வான் முகட்டைக் கடந்து உயரம் பாய்கிறது
நிறை நிலவு பின் இரவில்

ஆலமர் விருட்சம் அதைச்குழந்து செடி கொடிகள்
பாய்ந்தோடும் மாட்டுக் கூட்டம்
தலை அசைக்கும் ஏருமைக் கொம்புகள்
துள்ளி விளையாடும் மாண்மரைக் குட்டிகள்

மரத்தடி நிழலில் கோல் ஊன்றியபடி
இளைப்பாறும் இடையனின் உருவங்களை
நீலக் கரும்பலகையில்
முகிலின் தூரிகை தீட்டுகின்ற ஒவியங்கள்.

கொண்டாட்ட மண்பத்தில்
உணவுக் கோப்பைகளைக் கழுவி அடுக்கி
பின் வாசலால்
கழிவுப் போதிகளை எடுத்துச்சென்று
one- two- three சொல்லி
நாம் இருவர், Container- இன் உள்ளே
எற்றி எறியும்போது
எச்சில் தீன் துளிகள் எமது முகத்தில்
தெறித்துப் பறந்தன, அப்போது
நிமிர்ந்து நாம் நிலவைப் பார்த்தோம்

* நீல் ஆம்ஸ்ரோங் எமைப் பார்த்துக்
கை அசைத்தார்.

* நீல் ஆம்ஸ்ரோங் : முதன் முதலில் நிலவில் பாதம் பதித்த அமெரிக்க
வின்னானி.

□ □ □

• பனிபுஸ்துடோலை

பாலன் பிறந்துவிட்டால்
காலநிலையும் வேகமாய்ப்
பூச்சியத்தின் கீழே பாய்ந்து செல்லும்

பனி தூவும் குளிர் நாட்டில்
உடல் நடுங்கும் உதிரம் உறையும்
என்றுதான் உஷ்ண நாட்டில் நினைப்பர்

ஆணால், முகம் ஏரிந்து கண் கலங்கி நீர் வழிந்து
முக்கால் வழியும் சளி மீசையில் கட்டியாகிப்
படுத்து உறங்குகிறது

நெற்றி மரமாகி உணர்விழக்க
சொன்னு பாளம் பாளமாய் வெடிக்கிறது
கீழ்ப்பல்லு மேற்பல்லுடன்
மோதி மோதிச்
*சல்லாரிபோல் தாளம்போடுகிறது

முக்கும் வாயும்
'ரைற்றானிக்' கப்பல்போல்
புகையைக் கக்குகின்றன
விறைத்த என் விரல்கள் அன்று
பிழித்த பேனாலை நினைக்கின்றன

பாதத்தின் விரல் நகக் கண்களுக்குள்
குண்டுசிகள் குத்துகின்றன.

* சல்லாரி : ஒருவகைத் தாளக் கருவி.

• கண்ணின் சுயரும்

பாலூட்டும் மழலையுடன்
 பதினாறு ஆண்டுச் செவ்விளாநீர் முலை தாங்கும்
 தாய்க்கும் சேய்க்கும் உறிஞ்சிய முத்தத்தின்
 தேன் உலர் முன்னம்
 கண்ணீர் மழை பொழிகின்றாள்
 வேல் விழியாள்

அவனின் கருவறையில் புதைந்து வளர்ந்து துடிக்கும்
 இன்னொரு முத்தின் ஒளிக்கத்திரை
 அவன் அறியான்,
 ஆழ் கடலின் அடி வானில் கலந்துவிட்ட
 அவனின் காற்றுக்கும் தெரிந்திராது

அண்ணன் தம்பி அத்தான் மச்சான் என்று
 வெள்ளைப் புடவைகள் வேலியில் காய்கின்ற
 கூரை வீட்டில் கேட்கின்றது கூக்குரலின் இரைச்சல்கள்

வாய் புலம்பும் வழிப்போக்கன்
 ‘நிலையற்றது வாழ்க்கை’ என்று
 மணுமணுக்கின்றான்

முகிற் புல்வெளியில் மனமுடைந்து அழுதவாறு
 ஒடுகின்றன மாட்டுக் கூட்டம்
 கடல் அலைகள் கண்கலங்கி
 ஆர்ப்பரித்து நீண்டெழும்பி
 யூமித்தாயைக் கட்டி அணைக்கின்றன

இடியும் மின்னலும் கண்சிமிட்டி இவை
 இயற்கை என்று போதிக்கின்றன

கோயிலேறிக் குளமாடி ஈன்றெடுத்த
தனி மகனைத் தேடி அம்மா
சாதகத்தைக் கொண்டோடி அலைகின்றார்
ஆண்டு பல கடந்தும் முலைப்பால் ஆற்றில்
ஒடுகின்றது
அவரின் ஒப்பாரிப்பாடல்
சேலை துவைத்துச் சோறாக்கித்
தாக்கி நிறுத்திக் குளிப்பாட்டி
மருந்து கொடுக்கும் கணவனை
தினமும் தேடுகின்றான்:

“என்ற அவர் நாளைக்கு வருவார்”.

□ □ □

• அனுஷ்டூபிங்

*கொட்டுக் கிணற்றில் நீரை இறைத்துத்
தலைமுழுகி நீராடிப்
பள்ளிக்குக் கால்களின்பி ஓடவேண்டும்

அதிகாலையில் அதிமாலையில்
சனி ஞாயிறுகளில் தொழிலில் உழைப்பு
பள்ளியில் நுகரும் எண்ணும் எழுத்தும்

“ரியூசன்” என்ற சொல் அறியாது கல்வி
தவழ்ந்து செல்லும் குழந்தையாக

அரைக் காற்சட்டையில் வெற்றுடம்பு
புத்தகக்கட்டில் செருகிய சட்டைகள்

வியர்வைத் தண்ணீர் அருவியாய் ஓடும்
காரை முள் காலில் குத்தும்
நடையின் மேல் ஓட்டம் ஏறும்
யாருமற்ற சில மைல் தூரம்
நாக்கு இளைத்துச் சேரவேண்டும்
ஊடுகாட்டுப் பாதையின் ஊடே

உத்தியோகம் ஊருக்கு லட்சணம்

கற்றுத் தெளிந்தோர்
கலங்கரை விளக்கம்.

* கொட்டுக்கிணறு : பனை அல்லது பாலை மரங்களின் அடிப்பகுதியைத்
துண்டு போட்டு, அவற்றில் பெரிய ஓட்டை போட்டு,
அவற்றை நிலத்தில் புதைத்து, அதனுடே நீர் எடுக்கும்
மரபு முறை.

□ □ □

• இந்தோ

இரண்டு வேலை முடித்து
நடு நிசியில் குளித்து
மது அருந்தி உண்டு உறங்கி
விடிய ஆறு மணிக்கு எழும்பவேண்டும்

முரண்படும் காற்றில் திரண்டிடும் கொழுப்பில்
புகலிட இருப்புக்கள்

இலவச இதழ்கள் விளம்பரப் படுத்தும்
இதயத்தை உருக்கும் இளவலின் முகங்கள்

கன்னிப்பெண் கலியாணமான பெண்
துணைவரை இழந்த பெண்
எவர் என்று பிரித்துணர முடியாத
மேற்குலகப் பண்பாட்டு நிலத்தில்

குளிர்ப்பனி வயலில் இளம் தளிர்க் கொடியில்
மலர்ந்து உதிரும்
எமது விதவைப் பூக்கள்

அந்த நாளில் ஆத்தை அப்பாச்சிமார்
கூறிய பொன்போன்ற பழமொழி :

“குளத்தைக் கலக்கிப்
பருந்துக்குக் குடுக்கினம்”.

□ □ □

• நிலையை

தூய்விசீலனை :

“அறுபத்தைந்து வந்திட்டுது அடிக்கடி முடிவு ஆகிறது
இனிமேல் இளைப்பாறி ஆகிறது என்றால் ஆறுதலாம்க் கால் ஆட்டலாம்

இந்த வீட்டை விற்று, வடக்குப்பக்கமாய் புது வீடு வாங்கி நிம்மதியாய் இருப்பம்

தாயகத்தில் ஓடி ஓடி வேலைசெய்த
இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் ஒருபக்கமாய் வங்கியில் சேரும்
அங்கு போய் நிற்கும்போது செலவுக்குப் போதும்

பெற்ற பூமியில் அடித்துக் கலைக்க
வீட்டை விற்று ஓடிவந்து
இங்கு ஒன்று உடைமை ஆக்கிப்போட்டம்

எங்கள் குடும்பம் எல்லாம் இங்கதானே
எங்களுக்கு இனி என்ன குறை”

என்று முந்தாநாள்தான் கதைத்தவர்
இன்றைக்கு ஏரிகின்றார்
மின்சாரச் சுடலைக்குள்.

□ □ □

• ஆடுத் தூஷ

கும்மென்ற கரிய இருட்டில்
 பட்டறையில் தீட்டப்படுகின்றது வாள்,
 அதில் மின்னியது பக்கமையின் ஒளி
 அசைக்கின்ற இலைகளில் மிளிர்கின்ற கண்கள்
 கிளைவிட்ட கொம்புகளில் குத்திநிற்கும்
 காண்டா மிருகத்தின் தலையில் முலைகள்
 வேர் அறுந்து நகர்ந்து வளமான மண்ணில்
 புதைத்து நீர் இறைத்துக் குலை தள்ளும்
 இரத வாழைக்குலையின் நுனியில் பொத்திகள்
 மாமல்லச் சிலைபோல் செதுக்கிய உருவில்
 பனிச்சறுக்கி விளையாடும் பளிங்கு நிலம்
 பளபளக்கும் பட்டுப் பூச்சிகள்
 இடுப்பின் மழிப்புகளில் செருகிய
 வெட்டுக்கத்தி, கண் புருவங்களில் தொங்கும்
 அம்பறாக்கூடு, முதுகுத் தரையில் வளையும்
 நாண் தொடுத்த கர்ணனின் வில் வடிவம்
 மரக்கிளையின் மத்தியில் தேன்கூடு, அதை
 மொய்த்துப் படுத்திருக்கும் தேனீக்கள்
 புயலுக்கும் அசையாத குன்றுகளில் புற்செடிகள்
 குனிந்து வளைந்து மலை உச்சி நோக்கி
 வாராய் நீ வாராய் என அழைத்துச் செல்லும்.

• சூப்

பன்னிரண்டு மாடிக் குடியிருப்பைச்
குழந்து நிற்கும் தொழிற்சாலைகள்

சுவாத்தியம் ஒவ்வாமையால் *தொய்வு நோயென்று
சில ஆண்டுகள் மருத்துவரிடம் அலைந்தேன்

“உட் செலுத்த வேண்டும் முதலில் சிவத்தப் பம்
தொடர்ந்து நீலப் பம் நுரையீரல் அடி ஒட்ட”

மாறுக் கூடிய மாற்றத்தில் மாறிக் குடியேறிய
நான்கு மாடியை, மூழினின்று நடனமாடும்
சோலைக் காடுகள்

உறங்கும் யன்னலோரம் சிரித்து விளையாடும்
மேபிள்மரக் கிளையின் தளிர்கள்
இலை உதிர் காலத்திலும் வாட்டமின்றி நிற்கும்
பைன் மரப்பக்கமையான இலைக் கீற்றுக்கள்
வாழ்விட அறையினுள் வளியை வடிகட்டி அனுப்பும்

தலைவாசல் முற்றத்தில் குடைபிடித்து நிழல் தரும்
எல்ம் செறி விருட்சங்கள்

நான் காலாறு உலாவி வரும்போது
என் தோனோடு சேர்ந்து அசைந்து
என்னை
அருத் தழுவி அழைத்துச் சென்று
ஆஸ்மா டாக்டருக்கு காட்டிலிட்டன் டாட்டா.

* தொய்வு நோய் : ASTHMA.

வீட்டுள்ளு

விண்ணுக்கும் அப்பால் விரிந்து செல்லும்
காட்சிப் படிமங்களை எண்ணத் திரையில்
உருவாக்குகின்றது கரிய இருட்டு

கருநீல முகத்தின் பலகோடி கண்கள்
இதய நரம்பில் ராகம் பாடிச்
சொர்க்கத்தில் தள்ளிவிடும் இருட்டு

அறிஞர் கலைஞர் அறிவுக்கதீர் பாய்ச்சவர்
அறியாமை இருட்டை நோக்கி

இன்று விண்ணில் மண்ணில்
ஆற்றில் நீர்வீழ்ச்சியில் இருட்டு

பசித்தீயை அணைக்கும் அடுப்புகளுக்குச்
சம்பளம் இல்லாத விடுமுறை

காபன் வெப்பம் 31 இலும்
ஏ.சி. இயந்திரம் உறக்கத்திலும்,
வடியும் வியர்வை ஒழுகும் கழிவுகளைத்
தூய்மைப்படுத்தச் சுடுநீரில்லை

குப்பைத் தொட்டிகளில் செத்த உணவுகள்
சமிக்கைத் தாணில் குருட்டுக் கண்கள்
எரிபொருள் கொட்டிலில் தூங்கும் பூணகள்
நொருங்குகின்றன கண்ணாடி யன்னல்கள்
அடிக்கடி கூவும் காவலர் ஊதுகுழல்

தள்ளு வண்டிலை முன்பின்னாய் அசைத்து
தாழ்முடியாத அழுகையைச் சகித்து
ஒற்றைக் கதவின் நீண்ட வரிசையில்
பால்மாவுக்காய் காத்து நிற்கும் அம்மாக்கள்

அவதியைத் தணிக்கும் ‘காட்டுன்’ இன்றி
விசரில் கத்தும் குழந்தைகள் துயரம்

தளர்பெற்றோரின் அவலம் நோக்கிக் கலங்கும் விழிகள்
பயணப் பைகளில்
தலையணை உறக்கம்.

• 2விஸ்வாஸ்

கடல் அலைகளுக்கும் உயிர் இருக்கின்றது என்று
முதியோர் சொல்லிக் கொடுப்பர் தொழிற் பாடம்

குளிர் காற்றை உமிழ்ந்து ஊதும்
வங்கம் பூப்படையும் நேரத்தில்
ஒன்பது அடிக்குமேல் உயர்ந்தெழும்பி
பாம்பெனத் தலையைச் சுருட்டும்
விஷம் தீண்டி இறப்பவர்போல் நுரை கக்கும்
விரைந்தோடிக் கரை நோக்கும் பேரலைகள்
தரையில் உதடு பதிக்கும்

கரை ஊரும் ஏரல் சிப்பிகள் வாய் திறந்து
குழல் ஊதிப் புணர்ந்து மகிழும்
திரை நண்டுக் குடும்பங்கள் புற்றுக்குள்
ஒடிப்பிடித்து ஓழித்து விளையாடுவர்

கட்டுமேரத்தொடு வரிந்துகட்டிய வலைத் தொகுதியுடன்
அணியத்தைப் பற்றி ஒருவர் பிடிக்கக்
கடையாரை மற்றவர் பிடித்துக் கொள்வர்

மனத்துக்குள்
ஒன்று இரண்டு என்று எண்ணும்போது
சுருட்டி இழுத்துச் செல்லும் அலைகள் பத்தும்
கண் கழுவி முக்கைத் துளைத்து அவர்கள்மீது
பாய்ந்து செல்லும்வேளையில்

“அதோ

அலைகள் தணிந்து முச்சு ஆறுகின்றன
எடு துடுப்பை, வலி வேகமாய்”

என்று சொல்லி, ஒரு கணப் பொழுதில்
பெருவிரல் நுனியில் எழும்பி நின்று
முச்சை உள் இழுத்து நிரப்பி, கட்டுமரத்தைப்
பலமாக உந்தி வேகமாய்த் தள்ளிவிடும்போது

போறில் வென்ற தும்பை வீரன்போல்
வெடுக்கு மணக்கும் உயர்கடல்நோக்கி
பாடிக்கொண்டே வலித்துச்செல்வர்
கட்டுமரத்தைத் தள்ளியவர் கரை சேர்ந்திருப்பார்
என்று நினைத்தவாறே;

அன்றோருநாள்
தினர் நீர்ச்சுழியின் மூர்க்கக் கோபம்
என் அத்தானின்
முஞ்சியைக் கடலடி நிலத்தொடு உராஞ்சி
முச்சையும் உறுஞ்சிக் குடித்துவிட்டது

மறு நாளில், கண்ணும் காதும் முக்கும் அகற்றிக்
கரையில் ஒதுக்கியது
கடல் அடையல் கட்டையென

வயிற்றைக் கழுவ வலையுடன் சென்றவரை
அந்நியச் செலாவணி தேடிச்சென்று
அடிக்கடலில் கப்பலில் தூங்கும் உழைப்புகளை
போர்த்தொழில் விழுங்கிய இனிய உயிர்களை
உன் மடியில் வைத்திருப்பதால்

கடலே !

இன்னும்தான் நான் உன்னை
நேசிக்கின்றேன்.

□ □ □

• இடை

நன்டு இறால் கணவாய் தக்காளி கரட் கிழங்கு
ஒத்து வராது, உடல் கடிக்கும் என் இரத்தம்
கோப்பையுடன் என் உணர்வைச் சேர்த்து அவிக்கும்
இரக்கமில்லா மெசின் மனிதன்
வியர்வைப் புகையை ஊதிவிடும் என் முக்கில்
காதுக்குள் குறுணி கடிக்கக் கண்கலங்க மூக்கரிக்க
அடக்கி நாலு தும்மல் சீறல்
மூக்குச்சளியைத் துடைக்கும் துண்டுப் பேப்பர்
விடுவேனா?

உடல் வளைத்துக் கை இறுக்கி
அக்கா தங்கை நால்வரையும்
சீதனக் கரையில் சீராக இருத்திவிட்டேன்.

“தம்பி வா, என் தம்பி வா,
உன் அக்காவுக்கு மூன்றாவது மருமகனும்
உன்னைப்போல் மூக்கும் முழியுமாய்ப் பிறந்திருக்கு
ஒடிவந்து ஒருமுறை பார்த்துப் போ” என்று

எழுதுகிறார் என் அருமை அக்காள்
பதினெந்து ஆயிரம் டொலரை
குடல்பிழிந்து மிச்சம்பிழித்து
ஒருமாத விடுமூறையில்
ஊர் உறவுகளில் மூழ்கி எழுந்து
பறந்து வந்து
மீண்டும்
தொட்டுத் தொடருகின்றேன் கோப்பைகளில்
முப்பத்திரண்டு வயதாகிறது
வங்கிச் சேமிப்போ பத்து டோலர்
முன் மண்டையில் எட்டாம் பிறை
பின் மண்டையில் குரிய உதயம்
தரகருக்கும் தொழில் வேணும்தானே,
தட்டுகிறார் என் கதவை.

□ □ □

• இப்பேசும்

எனது அம்மா அப்பாவின் படங்கள்

என் உடலுக்கு

வலம் இடமாக அமைந்திருக்கும்

பள்ளிப் பாடத்துடன் கல்விப் பாடமும்

சொல்லித் தரும் துணைவனை இழந்து

என் துணைவியார் கண்ணீர் வடிப்பார்

கற்ற மழலைகள் விழித்துக் கொள்வர்

சொல் மீறிக் கல்வியை உதறியவர்

கலங்கி நிற்பார்

நான் நேசித்தோர் காதலித்தோர்

என் ஆவியில் கலந்திடுவர்

என்னை நேசித்தோர் காதலித்தோர்

என் எழுத்தைத் தொடர்ந்து செல்வார்

சேர்த்து வைத்த நால் தொகுதி

யார் வருவார் எமைத் திறக்கவெனக்

காத்துப் படுத்திருக்கும்

ஏற்றிய அச்ச வாகனங்கள்

மறு பிறப்பின் உயிர் வேண்டி

நாய்போல் படுத்திருக்கும்

தூசி பிடிக்கும் என் பேனா மட்டும்

தினமும்

ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் சிந்தும்.

□ □ □

• ஒன்புட்டெஷ்டுட்டெண்

ஹசலாடும் உயிரில் எழுந்து உட்கார்ந்து
குந்தி இருந்து உற்றுக் கேட்கும் குரலில்
வரவேற்கின்றார் சித்தப்பா
ஓட்டை விழுந்த சிறு கொட்டிலுக்குள்

“கூரை ஒழுகுது, எப்படிச்சொன்னாலும்
உவங்கள் வேய்ந்து தராங்களாம்” என்று
வெள்ளைத் தாடியைத் தடவிக்கொண்டு
மேலே அவர் பார்க்கும்போது
உச்சிச் சூரியனின் ஈட்டிகள்
என் உடலைத் துளைக்கின்றன

மருமகள் மச்சாள் தங்கைகளின்
புற்றத்திலும் அகத்தத்திலும் இளமை
கண்ணில் தெரிந்தது முதுமை,
பிள்ளைகளின் கோலம் பொருளியற் பாடம்
கொடுத்தவரைப் பிடுங்கியது யுத்தம்

புதுவாழ்வைக் காத்துக் கிடக்கும் நீர் நிலையில்
ஒசை எழுப்புகின்றன மாரித் தவளைகள்

பல் விழுந்து உடல்கூனிப் பொல் பிடித்து
வெள்ளை படர்ந்த கண்ணில் வெயில் படாமல்
நெற்றியில் கையை விரித்து அணைத்து
நிழல் கொடுத்து
மெல்ல அடிவைத்துத் தேடுகிறார்
தலை மறைந்த தன் மகளை

காணிநிலங்களில் வெளிநாட்டு நாணயங்கள்
கை இழந்து கால் இழந்து
எலும்பு முகத்துடன் உறுதியாய் நிற்கும்
பனை பாலை மரங்கள்

பரம்பரைக் கோயில் கிலுக்கு மணிகள்
அவரவர் கைகளில் அசைகின்றன
பஸ் ஓடுகிறது பாடசாலையில் புத்தகப் பஞ்சம்
வேகத்தடை வரிக்கட்டுப்பாடுகள்

சோகக் கதையுடன் சோற்றில் இரண்டு கறி ஊற்றி
முற்றத்து மண்ணில் ஒலைப்பெட்டி கவிழ்த்து
பெராமகள் பரிமாறியபோது
என் முக்கில் குவைத்தது
எங்கள் காட்டின் விற்கு மணம்

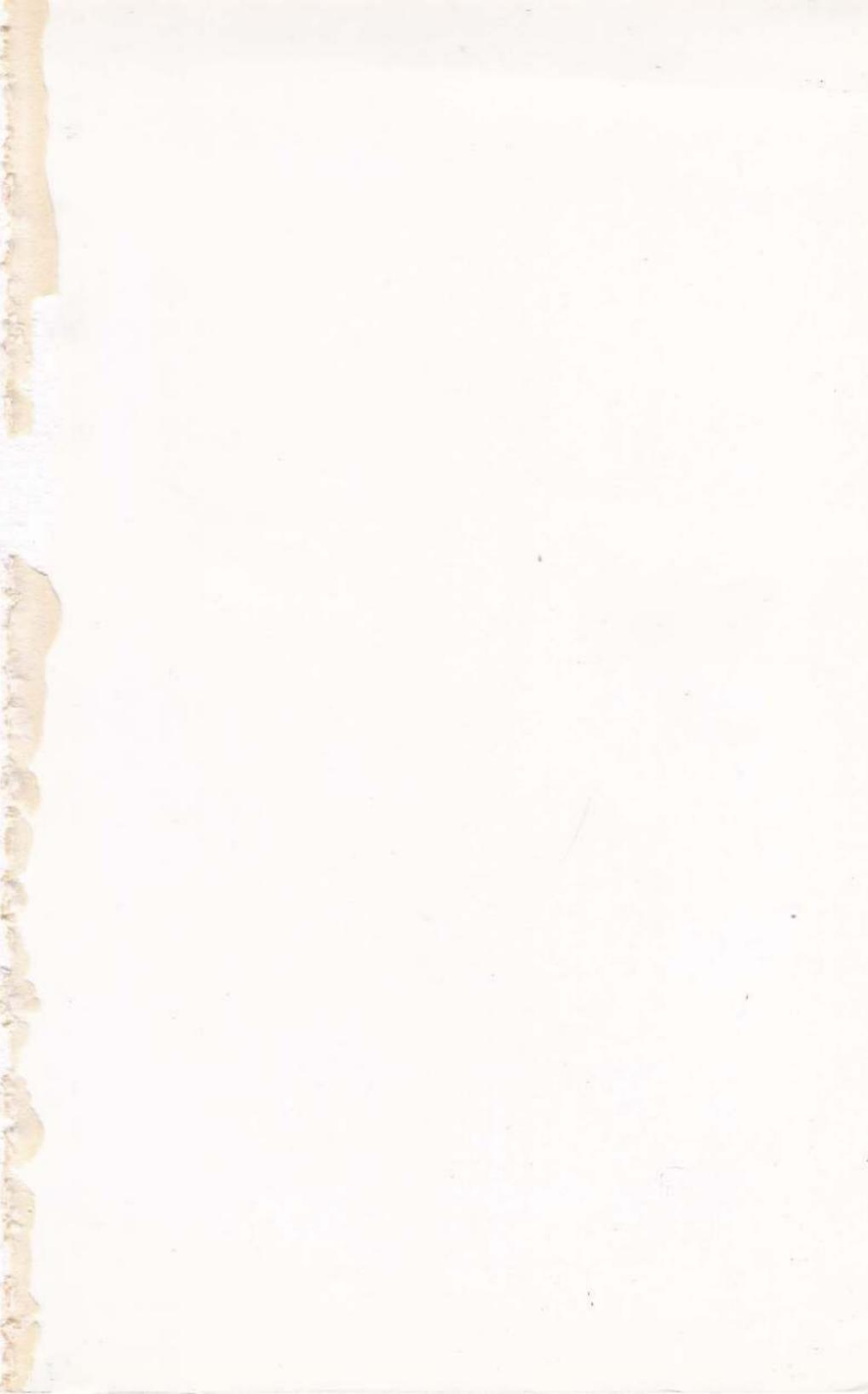
சமனாக ஓடியது இரத்த அழுத்தம்
சர்க்கரை வியாதியைக் குறைத்தது வியர்வை
வெட்ட வெட்டத் தழைத்து
தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் மண் மேடுகள்

வழி அனுப்பும் உறவுகளின் முச்சக்ககள்
என் உடலை ஏரிக்கின்றன
மோட்டார் சயிக்கிள் ஓட்டும் மருமகனின் முதுகை
என் கண்ணீர்த் துளி தடவுகின்றது

முறுகண்டிப் பிள்ளையாரைக்
கற்புர ஓளியில் வலம் வந்து
தேங்காய் உடைத்து விழுதி சந்தனம் பூசி
செவ்விளாநீர் ருசிக்கும்போது
என் பாதத்தில் வேர் வளர்வதை உணர்ந்தேன்

அய வாழ்வில் இதயம் குடியிருக்கிறது
அத்திலாந்தின் மேலே பறக்கின்றேன்
கருண்டு படுத்துக்கொண்டு.

சனாமி

கவிதைத் தொகுப்பு
கந்தசாமி முத்துராஜா

இக்கவிதைகள்,
அழம், ஆணீவேர், இருப்பு,
நன்றான், என்பவற்றின் தேடலாக
அமைந்துள்ளன. பறந்துபட்ட
உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.
'புலம்பெயர் இலக்கியம்' எனும்
துறைக்கு, வலுச்சேர்த்துள்ளன.

மத்துராஜா, இலங்கையில் தபால்
அதிப்ராகப் பணி செய்தவர்.
இளமாணிப் பட்டதூரி, எழுத்தாளர்,
கவிஞர், அரங்கக் கலைஞர்.
துற்போது டொரண்டோ-கண்டாவில்
வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இவரின்

ஆழியவரை

யாழிப்பானைத்துக் கடலோரக்கிராமம்
ஒன்றின் மரபும் மாற்றமும், எனும்
ஆயவு நூல், வரவேற்பைப்
பெற்றுள்ளது.

வதனி பதிப்பகம்

ISBN 0-9739211-0-2

A standard linear barcode representing the ISBN number.

R. Pathmanabha Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD